Nr 17
17e JAARGANG
24-4-62

10 F

WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

52 pagina's

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

IS WAPI GERED?

ALS IK HEEL ECHT BOOS WORD!

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

IK heb je reeds vaak gevraagd me te schrijven en ik lees al de brieven van mijn lezers met het grootste genoegen. Af en toe echter — het is gelukkig zelden — rijzen mijn haren te berge van verontwaardiging en word ik heel echt boos.

Waarom? Heel eenvoudig omdat ik een naamloze brief heb ontvangen. Het is nu reeds enkele weken geleden dat wij een compleet verhaal hebben gewijd aan de Franse skikampioen Guy Périllat. In de tekst is er een fout geslopen. Wij schreven dat Wengen in Oostenrijk ligt, welnu, het is een toeristencentrum in Zwitserland.

Ik ontving een kaart waarop haast onleesbaar geschreven was : « Indien je niet weet waar Wengen ligt, leer dan je aardrijkskunde alvorens te schrijven.» Op de kaart nergens een handtekening, geen naam en ook geen adres! Zo iets maakt me woedend!

Ik ben er van overtuigd dat jij er net zo over denkt : wie een brief schrijft moet die ook ondertekenen! Hij moet zijn naam en adres vermelden!

Kuifje

VOLGENDE WEEK : DE JUISTE ANTWOORDEN OP ONZE GROTE PRIJSVRAAG

TON en TINNEKE

VROLIJK PAASFEEST !

door Attanasio

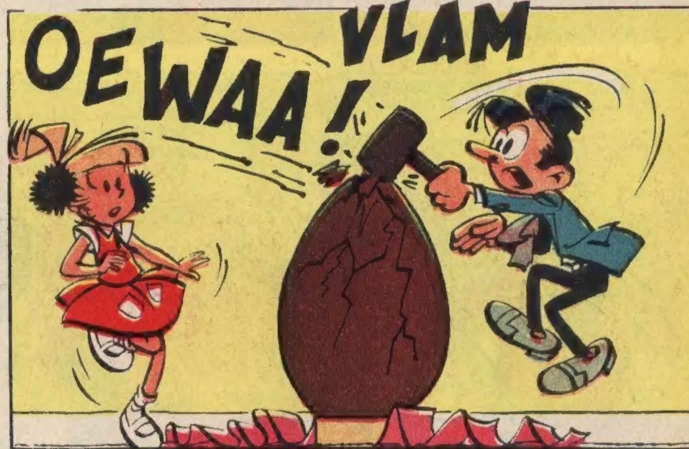

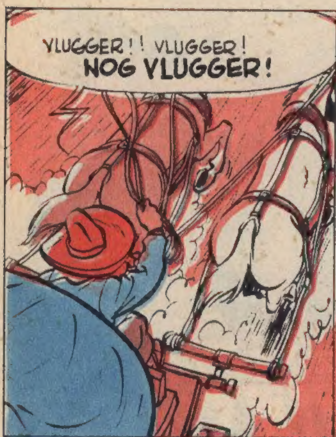

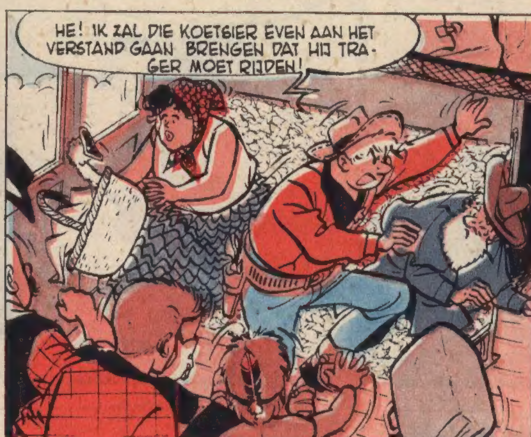
DE GETUIGE

De postkoets vervolgt haar weg. Onze vrienden zijn uitgeput en

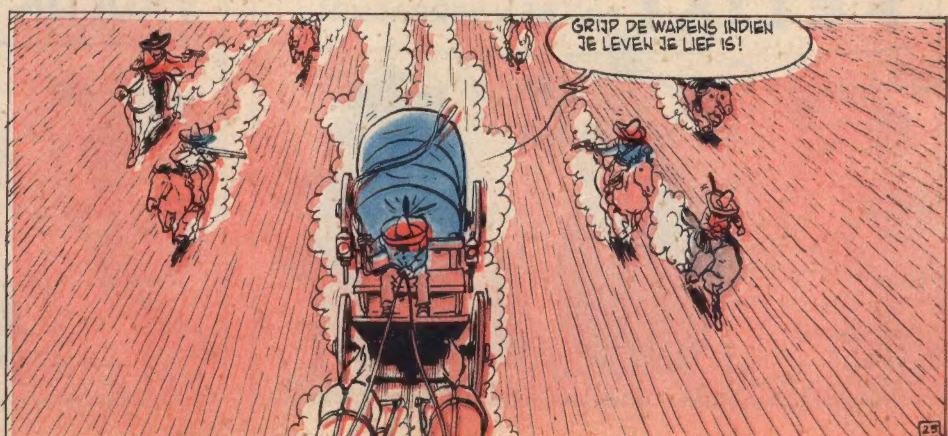

VAN RIO GRANDE

EEN AVONTUUR VAN CHICK BILL door TIBET Scenario : GREG

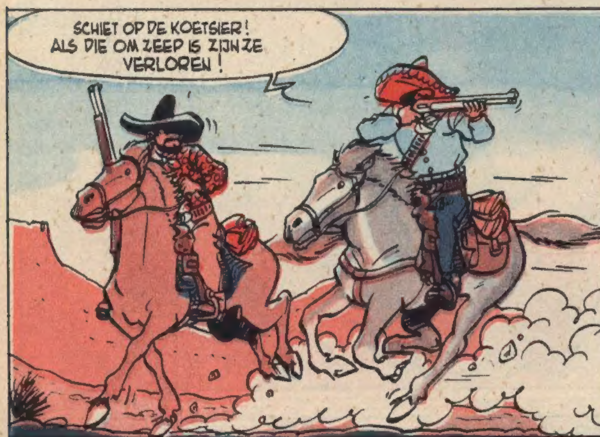
...lapen. De mannen van El Peso hebben zich in hinderlaag gelegd...

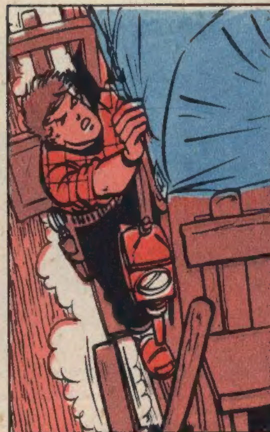

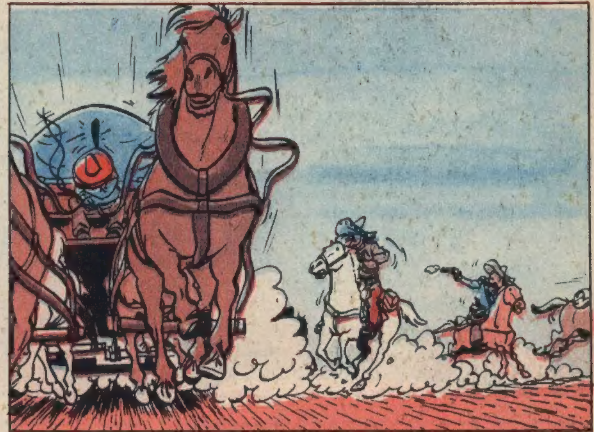

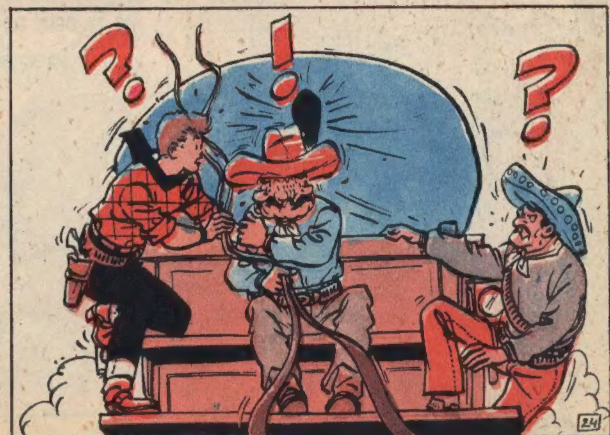

WORDT VOORTGEZET

de kruisridder

De kruisvaarders hebben een uitval gewaagd en zi

zonder naam

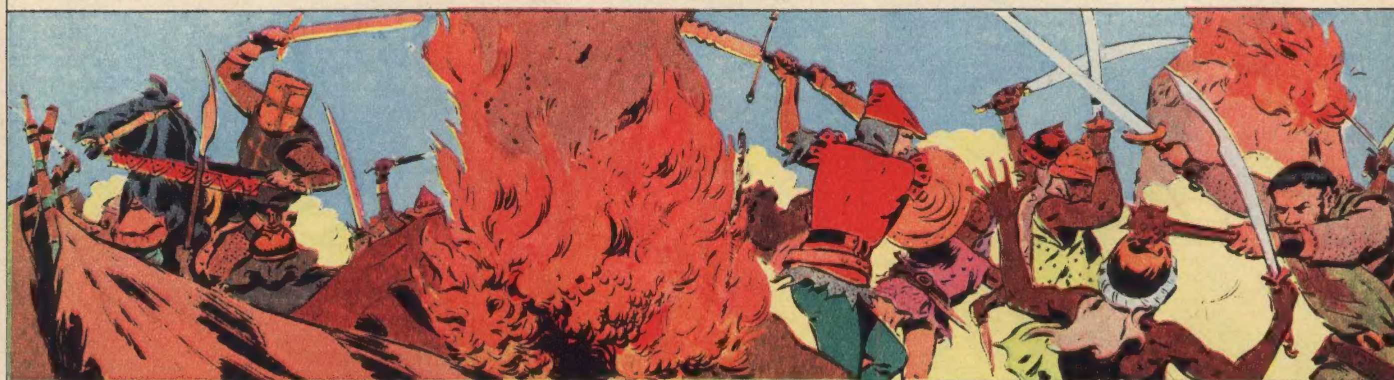
door paul cuvelier

hebben het kamp van de Turken aangevallen.

DE STRIJD WOEDDE NOG STEEDS FEL OP EEN FRONT VAN VERSCHILLENDE MIJLEN. KOENRAAD VOCHT ALS EEN BEZETENE.

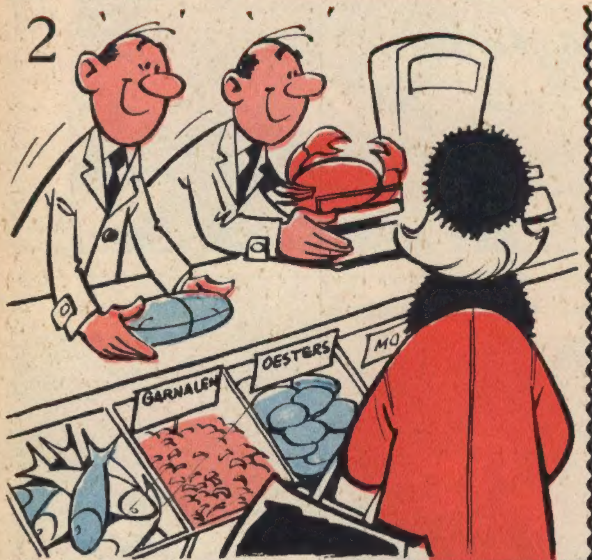

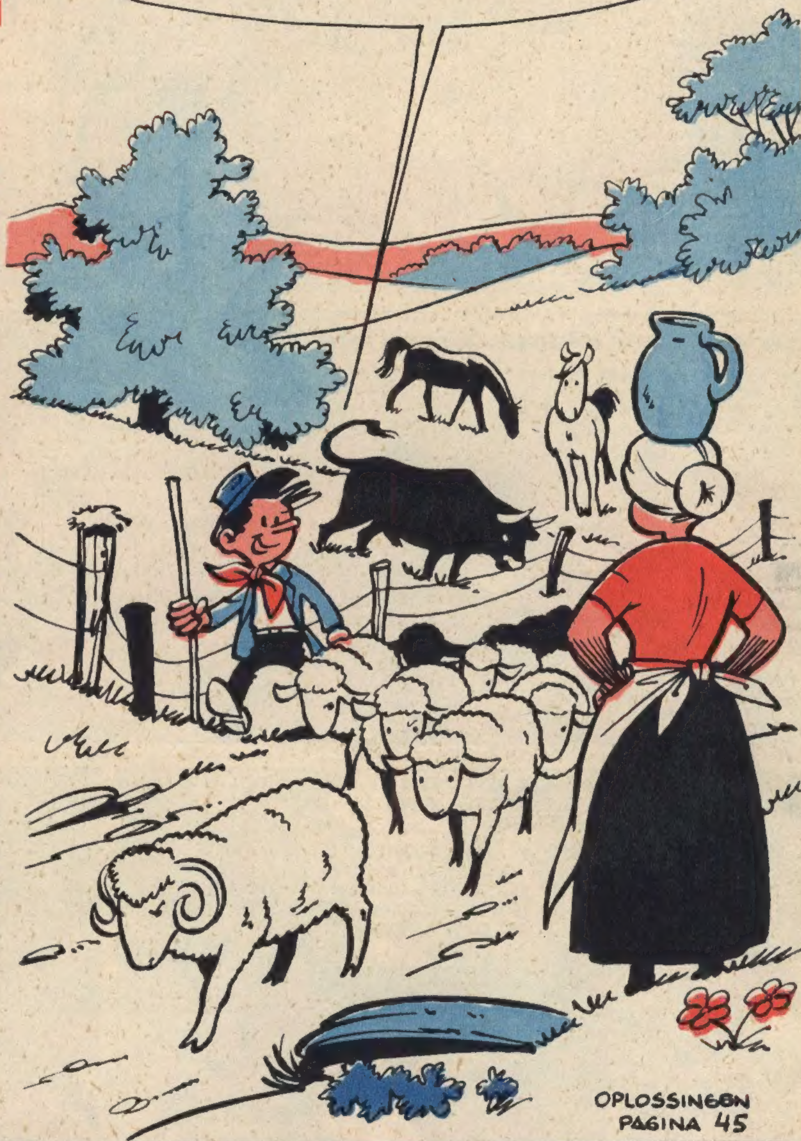
WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

DE DIERENRIEM

HOEMPA ✶ PA ZWAAIT DE KRIJGSBIJL!

De Walogen willen stiekem verdwijnen, maar Hoempa-Pa en de Sjavasjava's zijn het daarmee niet eens...

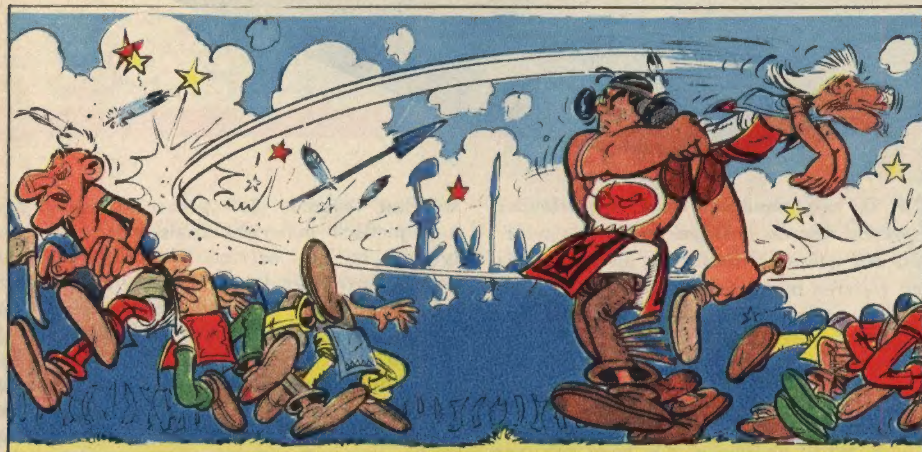

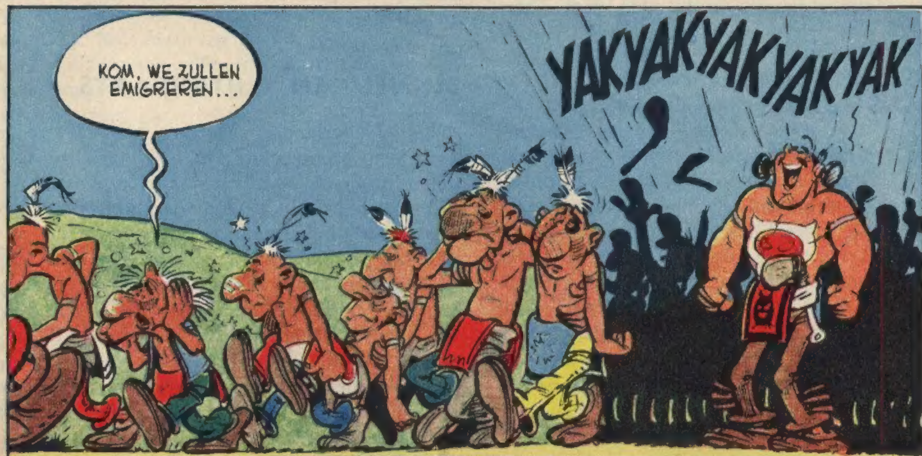

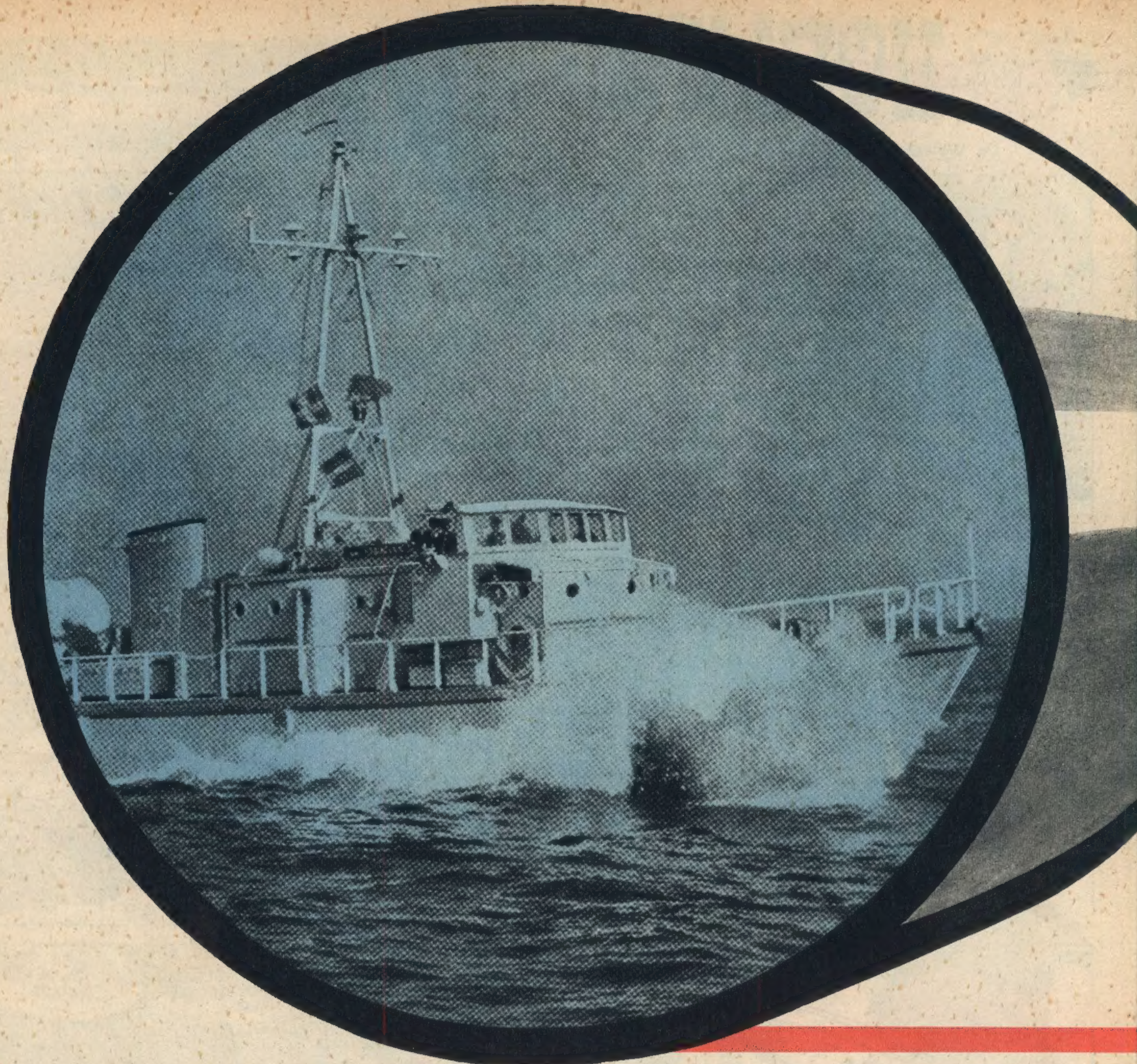

WORDT VOORTGEZET

Met de tewaterlating van de « Van Versendaal » is een squadron van Nederlandse mijnenvegers tot stand gekomen, dat in de technische wereld van de oorlogsschepen zijn weerga niet heeft. Het betreft zg. ondiepwatermijnenvegers, een geheel Nederlandse uitvinding die bestemd is voor de vaak ondiepe en moeilijk te bevaren wateren in en rond de « lage landen bij de zee ». « Donald Ducks » noemt men deze wonderlijke scheepjes, die moeten worden beschouwd als de sterkste houten vaartuigen ooit gebouwd.

NEDERLAND heeft een groot nautisch verleden. De namen van Tromp en De Ruyter spelen daarin een belangrijke rol. Vandaag de dag is er voor de vloot in heel de bewapeningswedloop geen plaats meer weggelegd op het eerste plan. Toch heeft zij nog verschillende grote taken te verrichten, b.v. het vegen van mijnen langs de Noordzeekust, en niet langs de kust alleen. De vaarwegen naar de grote havensteden Antwerpen, Rotterdam en Amsterdam zullen in tijden van oorlog onmiddellijk blootstaan aan mijnendreiging. In dit geval kan men dus van binnenwater spreken en nu juist dàarvoor is bij de Nederlandse Marine een speciaal schip ontworpen, dat behalve op de Noordzee ook in het kanaal van Gent-Terneuzen of op de Maas zijn gevaarlijk werk kan verrichten. De nieuwe en in alle opzichten verrassende ondiep-water-mijnenveger is van een origineel model. Het zijn in vaktermen gesteld, goed geveegde houten schepen met een zg. V-bodem, scherp in de boeg, vol in de flanken en rijzig in de spiegel. De boeg zou men kunnen vergelijken met die van een scherp jacht.

A-MAGNETISCH

De achtersteven met de geheel vlakke spiegel is zwaar en breed met het oog op de werkzaamheden van het mijnenvegen. Ook in verband hiermee is het schip niet groot : lengte 33 meter en breedte 6,5 meter. Men heeft meesterlijk gewoekerd met de ruimte, zodat er voor de bemanning tussen al de buizen en draden, knoppen, schakelaars, handles, voldoende plaats is overgehouden. In het achterschip zijn tien kooien voor de bemanning, een zitverblijf, waslokaal met douches, terwijl het aureool van het voorschip zich manifesteert in twee ruime, gerieflijke hutten voor officieren en onderofficieren. De stuurhut, evenals de verdere opbouw van à-magnetisch materiaal zoals plastic en polyester, is met het oog op de veiligheid geheel open. Omdat er tijdens het mijnenwegen absoluut niemand benedendeks mag zijn, kan de snelheid vanaf de brug geregeld worden. De twee reusachtige dieselmotoren, met hun glimmende ingewanden, reageren onmiddellijk als aan dek de handle wordt overgehaald. Met hun 1100 apk kunnen zij de mijnenveger een uursnelheid geven van twaalf mijl.

BINNEN- EN BUITENGAATS

De Nederlandse Marine beschikt reeds over een groot aantal mijnenvegers, te verdelen in de zg. Oceaanklasse en Kustklasse. Deze types zijn beiden geschikt voor het grote werk buitengaats, maar kunnen het vegen op de binnenwateren niet aan. Dit was al lang een doorn in het oog van de marinemensen. Zij lieten hun gedachten gaan over een nieuw scheepstype, dat zowel op de kanalen, meren, vaarten en rivieren, als voor de kust het gevaarlijke werk zou kunnen verrichten. Het resultaat daarvan was dat op de tekentafel een model tot stand kwam, dat geschikt werd geacht. Een houten model dus, en dat stelde aan de bouw de nodige

EEN UITVINDING VAN DE NEDERLANDSE MARINE

AAN BOORD VAN DE "DONALD DUCKS"

IS WERKEN MET EEN STALEN GEZICHT VERBODEN !

eisen. Vandaag de dag immers is het zo, dat de houten scheepsbouw tot de kleinste proporties is teruggebracht en de vakmensen in het breeuwen en buigen van de spanten nog slechts een zeer kleine minderheid vormen. En daarmee keerde men terug naar de dagen van vroeger, toen in de lucht van versgeschaafd hout de kielen van nieuwe schepen werden opgezet, meestal een forse balk van Rijnlandse eiken, onwrikbaar in de klampen. Rustig maar gestadig werd er aan gewerkt met héél de romantische entourage van de hamerklop, het knetteren in het pekhok van het spaandersvuur onder de walmende teerpot, de stage bedrijvigheid met dissel en moskuil, zoals men het werktuig van de scheepsbouwers noemde. Met zijn dubbele huid behoort dit schip tot de sterkste houten vaartuigen die ooit gebouwd werden.

HET GROTE GEVAAR

Het werk vereist dat trouwens. De ondiepwater-mijnenveger zal namelijk de drie verschillende mijnen te lijf moeten. Daar is dan op de eerste plaats de zg. *verankerde mijn,* die door een kabel heel verraderlijk vlak onder de waterspiegel wordt gehouden. Vervolgens is er de *akoestische mijn,* welke funktioneert op de geluidstrillingen, bij voorbeeld dus het schroefgeruis. De allergevaarlijkste is echter de *magnetische* mijn, werkend op de uitstraling van het schip. Vandaar het gebruik van de houten romp, vandaar dus ook aan de opbouw en dergelijke het gebruik van uitsluitend à-magnetisch materiaal. De bestrijding van deze levensgevaarlijke projectielen wijkt niet af van die op de andere mijnenvegers. Ook op deze schepen staat de grote kabelrol op het achterdek. Met deze rol kan men een dubbele kabel vieren, die vijfhonderd meter achter het schip een magnetisch veld vormt, waarop de meestal door vliegtuigen uitgeworpen mijnen — liggend op de zeebodem — reageren. Voor de zg. verankerde stootmijn heeft men een ander afweermiddel in petto. Met behulp van een lijn en het zg. scheerbord wordt als het ware de kabel, waarmee de mijn is verankerd, doorgesneden. De mijn komt dan bovendrijven, wordt dus zichtbaar en door een van de mitrailleurs tot ontploffing gebracht. Voor de akoestische mijnen hebben de schepen onder hun boeg een zg. trommel en hamer. Daarmee worden hevige geluidstrillingen veroorzaakt, die ver vóór het schip uitgaan. Eenmaal in contact met de geluidsmijnen, veroorzaken de supersnelle trillingen natuurlijk ontploffingen.

ALLEEN DE HUISSLEUTEL

Zo op het oog lijkt dat allemaal erg eenvoudig. De praktijk is totaal anders. Het mijnenvegen is uiteraard een zeer gevaarlijke bezigheid, die aan de marinemannen de hoogste eisen stelt. Men neemt daarvoor dan ook echt niet de eerste de besten. De Nederlandse marine, die thans de beschikking heeft over zestien van deze zg. ondiepwater-mijnenvegers, plaatste zorgvuldig getrainde bemanningen aan boord van deze wonderlijke scheepjes, om hun handigheid « Donald Ducks » genaamd. De mannen weten dat hun huissleutel het enige magnetische materiaal is dat zij aan boord mogen hebben. Kleinigheidjes als messen en schaartjes bij voorbeeld zijn met het oog op de magnetische mijnen taboe. Dat zijn ongemakken, maar daar tegenover staan ook weer voordelen. Het kombuis geeft steeds een verse hap, want voedsel in blik is uiteraard ook uit den boze ! De kok vervaardigt menu's in à-magnetische potten en pannen en hij is evenals de rest van de bemanning verplicht om in een vrolijke stemming zijn taak te verrichten. Werken met een « stalen » gezicht is bij al dat gevaar voor magnetische mijnen ten strengste verboden !...

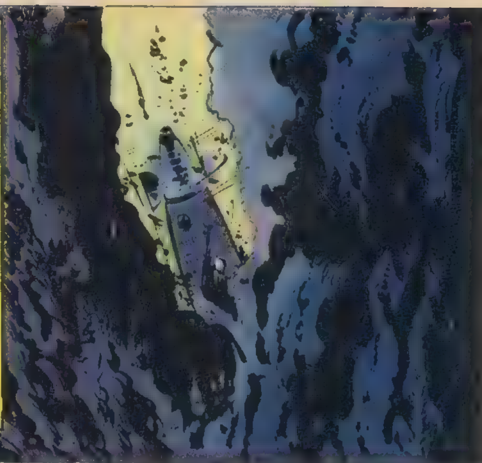
HAYE THOMAS

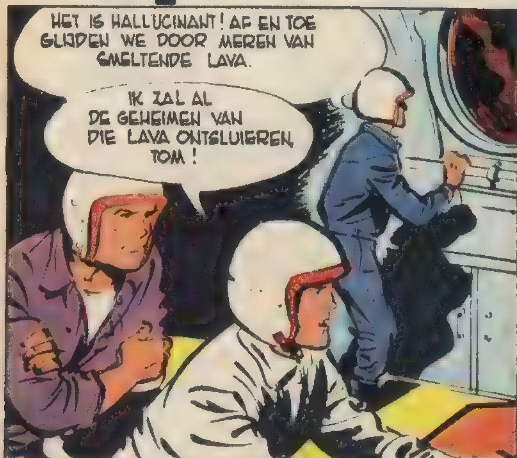
DE WONDERBARE LOTGEVALLEN VAN TOM LANDEN

3e EPISODE

de fantastische expeditie

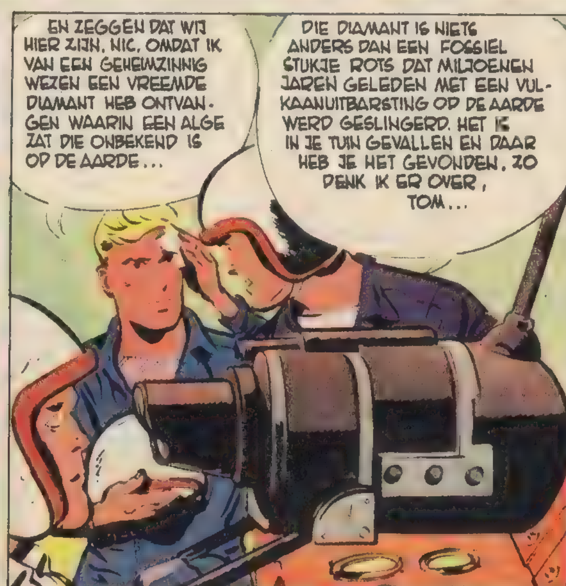

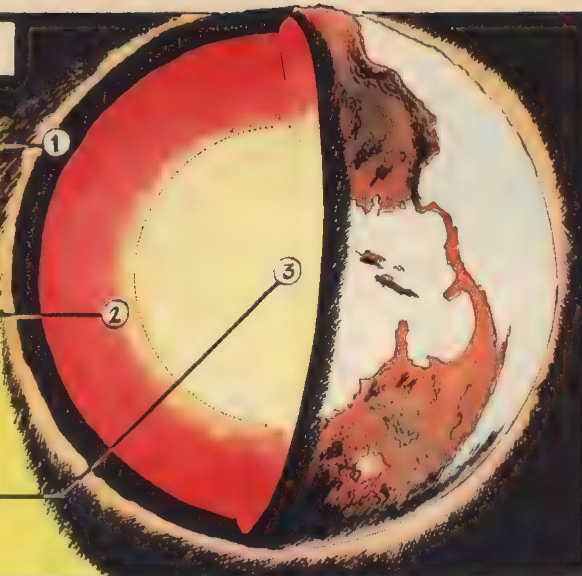

OM DE REIS VAN TOM BETER TE BEGRIJPEN...
AARDKORST
DIKTE: 60 KM.
MATERIE: KALKROTSEN, KRISTALROTSEN, GNEISS, GRANIET EN BASALT.
TEMPERATUUR: 1800°.
PYROSFEER
DIKTE: 2.800 KM
MATERIE: GESMOLTEN GLAS, BASALTLAVA EN GASSEN.
TEMPERATUUR: VAN 2.000° TOT...?
DE KERN.
DIKTE: 3.500 KM
MATERIE: ...?
TEMPERATUUR: ...?
1
2
3

WIJ ZIJN NU OP EEN DIEPTE VAN 35.000 M. IK KAN HELEMAAL NIETS MEER ZIEN...
EN DE TEMPERATUUR STIJGT NOG...
JA ZE STIJGT 3° OM DE 100 METER.

DE MOL BOORT ZICH EEN WEG DOOR DE GRANIETMASSA. SOMS WORDT HET EENSKLAPS FANTASTISCH HELDER. DE ONTDEKKINGSREIZIGERS KRUISEN EEN GLOEIENDE LAVASTROOM, DAN VOLGT DE DUISTERNIS...

EN EENSKLAPS...
WIJ VERTRAGEN. DE HINDERNIS MOET BIJZONDER HARD ZIJN!
EEN ROTSLAAG?

EENSKLAPS VOLGT ER EEN GEWELDIGE ONTPLOFFING EN DE MOL WORDT TERUG IN DE GANG GESLINGERD DIE DE MACHINE ZO PAS HEEFT GEGRAVEN.

DE ROTSBLOKKEN VALLEN... KIJK!
MAAR WAT IS DAT? EEN GROT?

KIJK EENS!

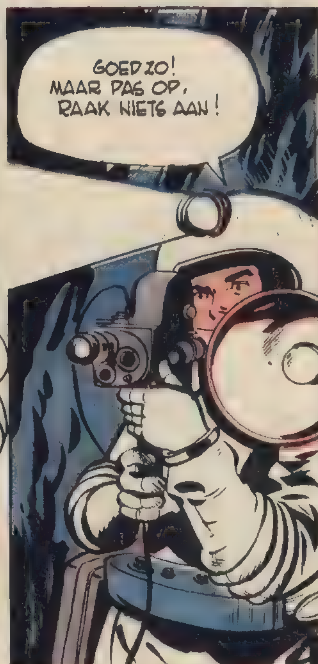

ALLEMACHTIG! VOORHISTORISCHE DIEREN... EN ZE LEVEN! ZE LEVEN OP 40 KM ONDER DE AARDKORST!
NEEN! DAT IS NIET MOGELIJK!

ZE BEWEGEN NIET ... ZE BEKIJKEN ONS... KAN DAT ZIJN?
MAAR NEEN, DAT KAN NIET! ZE LEVEN NIET! HET ZIJN MUMMIES!
WAT?

JA, JE HEBT GELIJK, ZE WERDEN GEMUMMIFICEERD! OP HET TIJDSTIP DAT DIE DIEREN OP AARDE LEEFDEN, ZAKTE DE GROND EENSKLAPS IN. DE SAURIËRS KWAMEN IN EEN ONDERAARDSE GROT TERECHT...
ZOALS ZE DAAR STAAN WERDEN ZE DOOR DE DOOD VERRAST. ZE ZIJN GEMUMMIFICEERD OMDAT DE GROND EN DE ATMOSFEER HIER DE KWALITEIT BEZITTEN BEPAALDE STOFFEN TE CONSERVEREN.

'T IS FANTASTISCH! IK STAP UIT OM DIE DIERTJES VAN OP ENKELE METERS AFSTAND TE FILMEN!

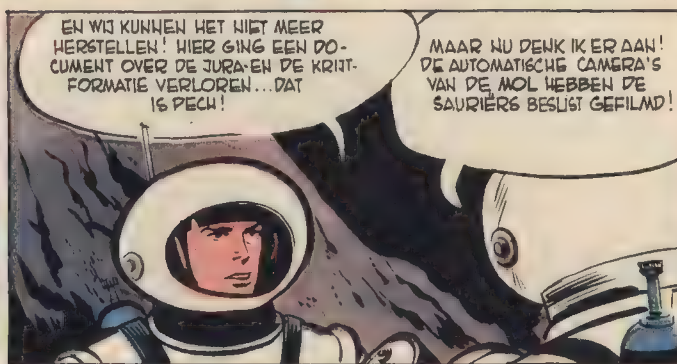

TOM EN NIC TREKKEN HUN ONBRANDBAAR DUIKERPAK AAN EN GAAN NAAR DE GROT...
DAT WORDT EEN UNIEK DOCUMENT!
WACHT EVEN! IK WIL ER NAAST STAAN EN MET HEN GEKIEKT WORDEN!

GOED ZO! MAAR PAS OP, RAAK NIETS AAN!

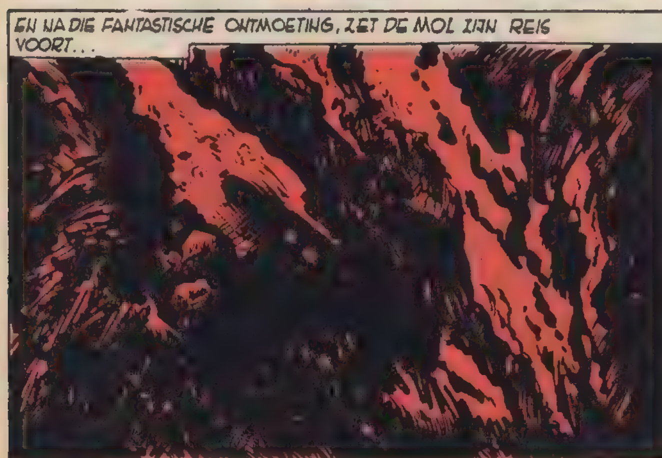

TE LAAT! NIC STOOT HEEL EVENTJES TEGEN EEN SAURIËR EN ER BLIJFT NIETS MEER VAN OVER...

...DAN STOF...
?!
?

HOE JAMMER! JE MOEST TOCH WETEN DAT MUMMIES IN STOF VERANDEREN BIJ DE GERINGSTE DRUK!
HET SPIJT ME ERG, TOM...

EN WIJ KUNNEN HET NIET MEER HERSTELLEN! HIER GING EEN DOCUMENT OVER DE JURA- EN DE KRIJTFORMATIE VERLOREN... DAT IS PECH!
MAAR NU DENK IK ER AAN! DE AUTOMATISCHE CAMERA'S VAN DE MOL HEBBEN DE SAURIËRS BESLIST GEFILMD!

JE HEBT GELIJK! KOM, WE KEREN TERUG!

EN NA DIE FANTASTISCHE ONTMOETING, ZET DE MOL ZIJN REIS VOORT...

NIET LANG NADIEN...
WIJ NADEREN NU EEN ZONE VAN SMELTENDE GRANIETROTSEN...

WIJ ZIJN OP DE GRENS TUSSEN DE AARDKORST EN DE PYROSFEER. WIJ MOETEN NU ONS SPECIAAL DUIKERPAK AANTREKKEN... EN DAN MAAR VOORUIT, OP GODS GENADE!

ZEER VOORZICHTIG EN LANGZAAM DRINGT HET KRACHTIG TOESTEL DOOR EEN MAGMA-OCEAAN HEEN. HET IS ONTZETTEND HEET...

KIJK EENS HOE VREEMD! DIE MATERIE GELIJKT OP BRANDENDE STROOP, MAAR ALS DE ROTORS ER TEGEN AANSTOTEN, DAN BREEKT HET ALS GLAS!

DRAAI OM, WANT DAAR ZIE IK EEN MEER... JA, EEN GROOT LAVAMEER.

JE HEBT GELIJK, TOM. WIJ HEBBEN EEN VAN DE ONDERAARDSE MEREN GEVONDEN WAAR EEN OF VELE VAN DE 520 VULKANEN VAN ONZE PLANEET HUN VOORRAAD HALEN!

WIJ ZULLEN HET LAVAMEER VOORZICHTIG NADEREN OPDAT DE ELECTRONISCHE REKENMACHINES DE POSITIE ER VAN JUIST ZOUDEN KUNNEN BEPALEN.

DE MOL BOORT IN DE RICHTING VAN DE REUSACHTIGE KETEL...

GOD!

WAT IS ER?

DE NAALD VAN DE SEISMOGRAAF VEERT OP! ER HEEFT ZICH BESLIST EEN AARDBEVING VOORGEDAAN!

EN WAT NU?

KAN DAT ERG WORDEN? IK HOOP DAT DE MOL HET UITHOUDT!

EENSKLAPS...

KRAK

DOE IETS! ACHTERUIT!

DAT ZIJN DE EERSTE SCHOKKEN. HET MAGMA WORDT ROND ONS TOESTEL SAMENGEPERST...

IK KAN DE ROTORS NIET MEER IN WERKING BRENGEN...

EENSKLAPS DOOFT HET LICHT UIT. DE MANNEN VRAGEN ZICH ANGSTIG AF WAT ER HAPERT...

DE ELECTRISCHE LEIDING IS GESTOORD...

WIJ MOETEN HIER UIT! WIJ MOETEN HIER UIT!

JA, MAAR ALLES WERD LAMGELEGD. IK ZOEK DE RELAIS... MISSCHIEN KUNNEN WE DE MACHINES WEER OP GANG BRENGEN...

EEN UUR LATER...

KAN JE ER WAT AAN DOEN?

VRIENDEN, IK VREES DAT HET KOELINGSSYSTEEM HET NIET LANG MEER UITHOUDT. WE MOETEN DUS ZO SPOEDIG MOGELIJK WEER NAAR BOVEN... MAAR IK MOET BEKENNEN DAT WIJ SLECHTS EEN KANS OP DUIZEND HEBBEN OM HEELHUIDS AAN DE OPPERVLAKTE TE KOMEN...
ONS TOESTEL ZAL HET DAGLICHT NOOIT MEER ZIEN!

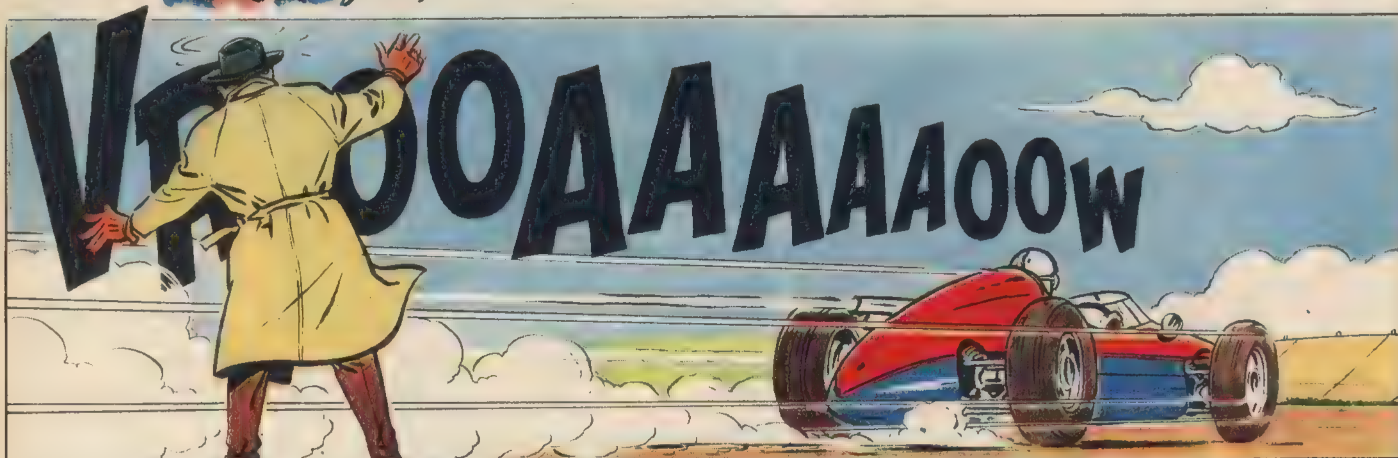
WAT ZAL ER NU GEBEUREN? WIJ WETEN HET NOG NIET... DE VOLGENDE EPISODE VAN DE LOTGEVALLEN VAN TOM LANDEN ZULLEN ZEER SPANNEND EN DRAMATISCH WORDEN...

Michel Vaillant

DE WAAG

door Jean Graton

Michel maakt een rit met de wagen die in de film zal gebruikt worden. Steinberg vreest dat Alain

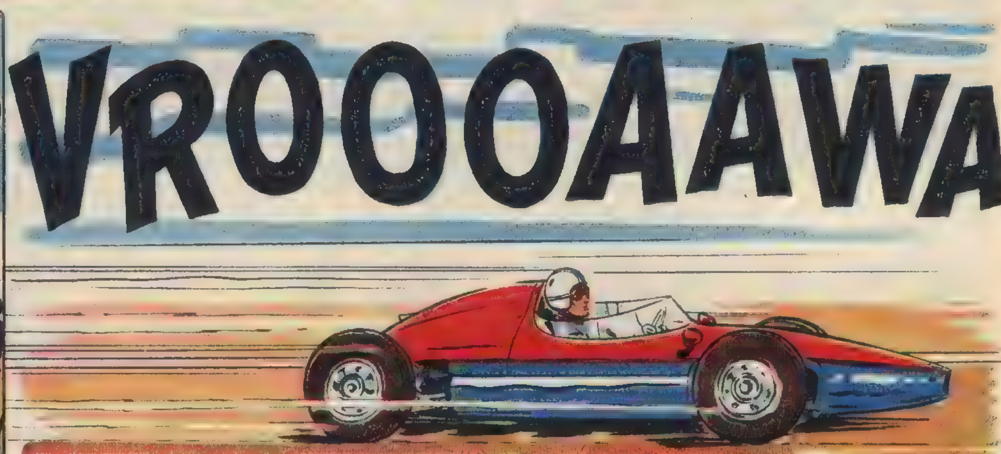

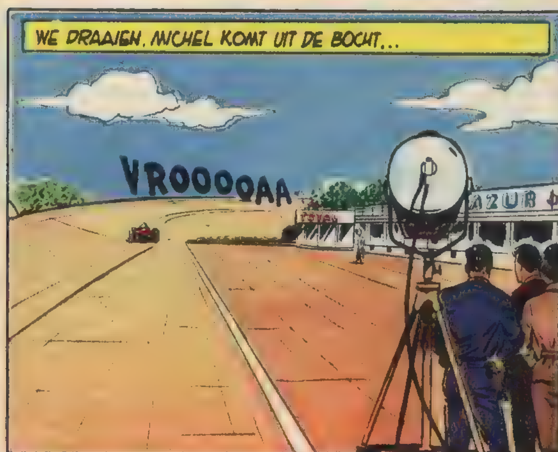

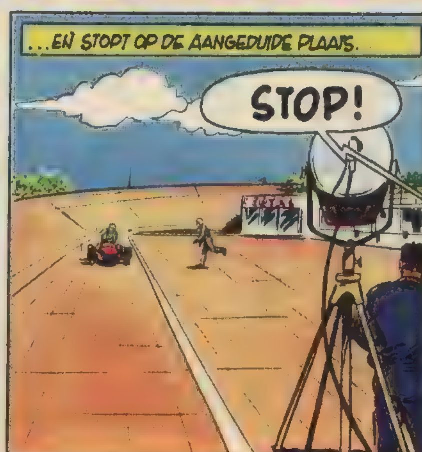
HALZEN

...ijn beschermeling, er de nek zal mee breken...

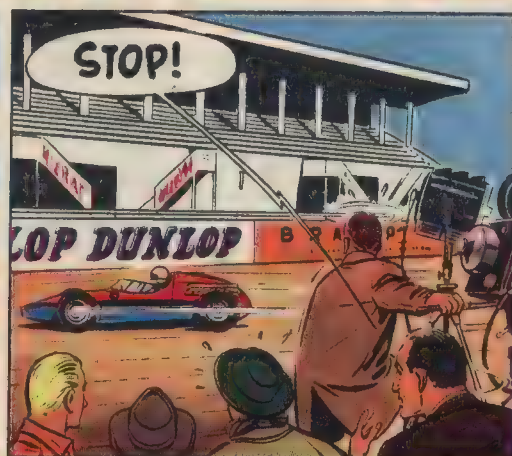

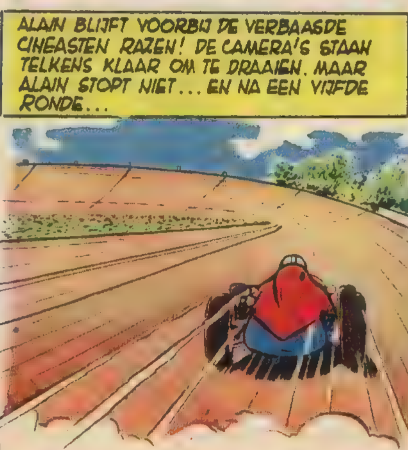

24

WORDT VOORTGEZET

L.L.L. in DE WIJZE

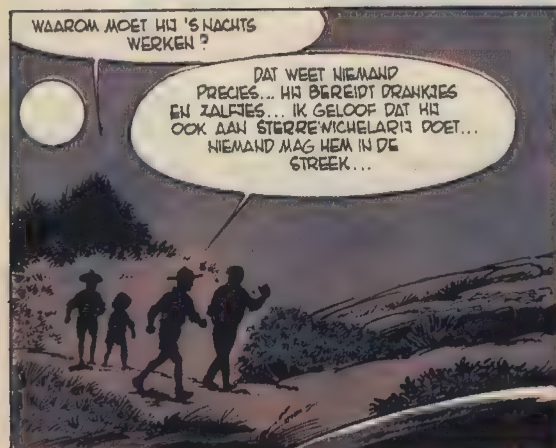

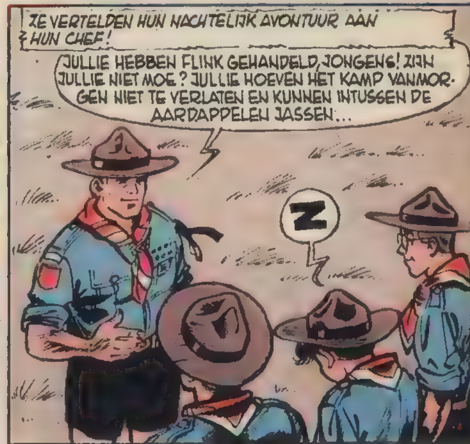

VAN ESBJORG

Leo heeft een man met een loens uitzicht bij de kraag gevat. Iemand roept hem toe: « Laat Markus onmiddellijk los » !

TEKENINGEN: MITTEÏ * SCENARIO: M. VASSEUR

WORDT VOORTGEZET

RdGP

DE STUWDAM

Verhaal door Yvan Ric
Geïllustreerd door J.L. Huens

DE padvinders hadden hun tenten opgeslagen op de kruin van een kleine heuvel die de vallei domineerde. De omgeving was zeer mooi en bovendien konden zij van op die plaats heel de smalle vallei overschouwen. In de diepte vloeide er een dartele bergrivier en daar werd er een grote stuwdam gebouwd. Het was boeiend het komen en gaan van de grote vrachtwagens, het werk van de zandgraafmachines en van de bulldozers te volgen. Het was zeer warm geweest die dag. Nu viel de nacht, een mooie klare nacht met een fluweel-blauwe hemel waaraan duizenden sterren schitterden.

De padvinders hadden echter geen oog meer voor de prachtige zomeravond en geen belangstelling voor de stuwdam of voor de vele mysteries van de nacht. Al hun aandacht was bij de lage schatkist en bij het feit dat zij zouden gedwongen zijn hun kamp op te breken en huiswaarts te keren. De grote teleurstelling en de spijt stonden de jongens op het gezicht te lezen. Het was de éérste keer dat zij samen een verre reis hadden gemaakt en dat zij van plan waren geweest ten minste drie weken weg te blijven. Bever stelde voor de volgende morgen te vertrekken.

De jongens waren echter niet akkoord met hun leider en dat was begrijpelijk. Zij hadden immers het hele jaar gespaard om drie weken te kunnen gaan kamperen. Met de levensduurte hadden zij blijkbaar geen rekening gehouden en daardoor kwam het dat hun spaarcentjes vlugger dan voorzien op waren.

— De kas is leeg, goed, zei Groot Hert. Maar kunnen wij niets doen om ze te vullen ? Het is toch jammer dat wij moeten weggaan ! Het is hier zo mooi... Zouden wij niet op een hoeve kunnen gaan werken ?

— Ja, maar de boeren uit de streek zijn niet rijk. Ik denk niet dat wij van hen veel geld zouden krijgen...

— Neen, geld zouden wij daarmee misschien niet verdienen, maar ze zouden ons de kost geven en dat is ook al iets !

— Ik wil jullie helemaal niet teleurstellen, jongens, zei Bever, maar als wij hier nog tien dagen blijven, dan moeten we fataal nog geld uitgeven... Zelfs indien wij bij de boeren gaan werken en wat aardappelen en wat melk krijgen !

— En als wij hier nog blijven dan hebben wij misschien niet genoeg geld meer om naar huis te gaan, merkte Vlieg op, de jongste padvinder.

Na veel heen en weer gepraat zei Bever ten slotte :

— Ik denk aan iets dat misschien interessant zou kunnen zijn !

— Zeg het ! Zeg het ! riepen de jongens in koor.

— Kijk, je ziet de stuwdam ginds... Misschien kunnen wij de ingenieur vragen of hij geen baantje voor ons heeft. Als ik hem de toestand waarin wij ons bevinden uitleg, zal hij ons misschien helpen...

— Mooi ! Maar wat zouden wij kunnen doen ?

— Wij zouden misschien kunnen helpen bij de nivellering... Of zand aanbrengen voor de aarden dam...

— Inderdaad ! Waarom niet ? riep Eland.

— Dus is iedereen akkoord ? Nu gaan wij slapen en morgenvroeg praten wij met de hoofdingenieur.

— Ja, dat doen wij ! riepen de jongens als uit één mond.

Zij hadden opnieuw hoop dat hun vakantie nog met enkele dagen zou kunnen verlengd worden.

De volgende ochtend waren de padvinders reeds vroeg te been. Opgewekt liepen zij de helling af naar de vallei toe. De zon stond hoog aan de hemel en het was reeds warm. Het mooie weer en de hoop een betaald baantje te krijgen stemde de jongens vrolijk. In een recordtijd waren zij bij de stuwdam, waar er reeds een grote bedrijvigheid heerste. Zij gingen samen naar de hoofdingenieur, die aandachtig luisterde naar hun verhaal. Ten slotte zei hij :

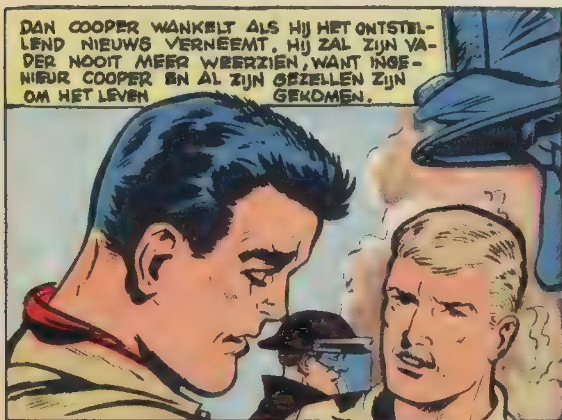
— Ik begrijp jullie wel. Jullie willen dus werken, dat is goed en aan werk ontbreekt het bij ons niet. Maar het werk is zeer zwaar.

Ik denk niet dat jullie er tegen opgewassen zijn... Na een dag gaan jullie met lood in de schoenen en gebroken lenden naar je kamp terug...

KOM MEE NAAR PAGINA 24

Het Geheim van

De brandweerlui trachten de vader van Dan en diens technici uit het brandend vliegtuig te redden, maar slagen daarin niet...

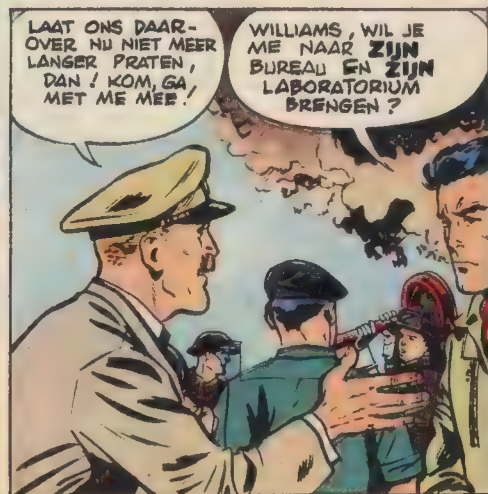

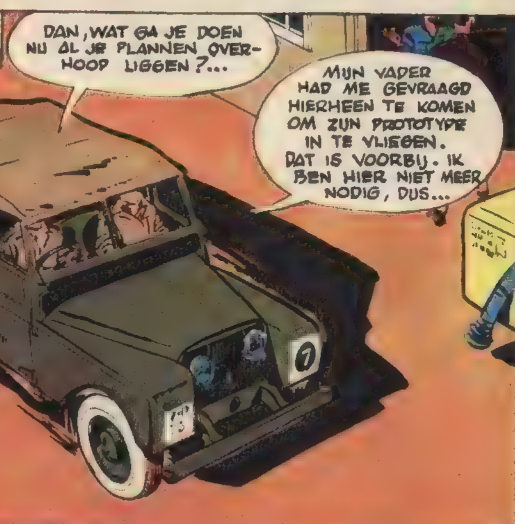

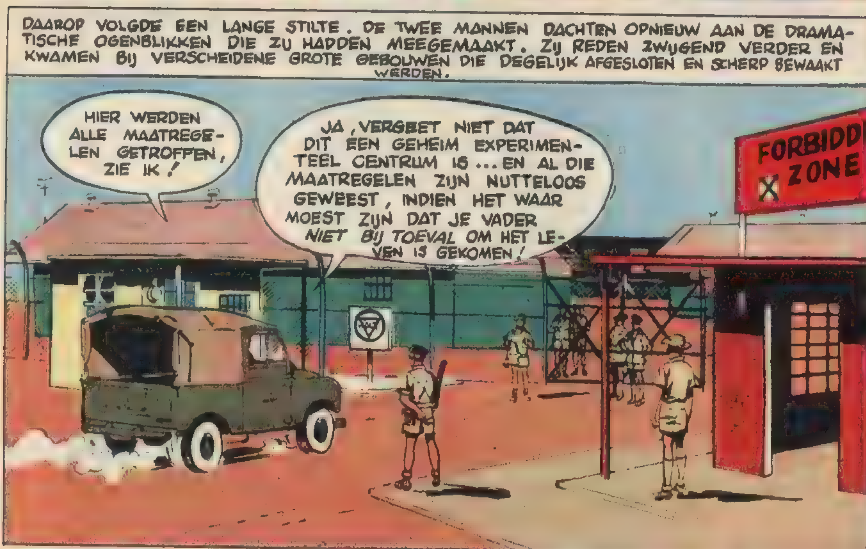
DAN COOPER

A. Weinberg

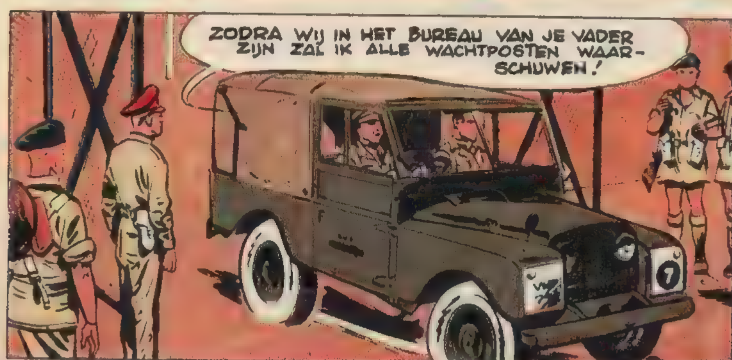

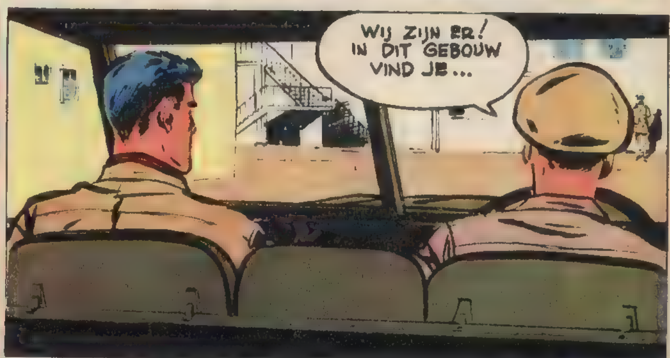

WORDT VOORTGEZET

DE STUWDAM

Vervolg van pagina 21

MISSCHIEN wel, antwoordde Bever, maar wij zouden het toch eens kunnen proberen ?

— Goed hoor, dat mag je ! zei de ingenieur lachend en hij maakte een knipoogje naar een van zijn helpers. Twee van jullie gaan naar de betonmolen en vragen wat er daar te doen is en drie helpen bij de nivellering.

— Akkoord ! riepen de padvinders en zij glimlachten gelukkig.

Een kwartiertje later kon men al de padvinders aan het werk zien. Fret en Vlieg reden met kruiwagens geladen met zakjes cement en kiezel. Bever, Eland en Groot Hert hadden een houweel in de hand en hakten moedig op de rotsen in.

* * *

Na vier dagen harde arbeid waren de jongens volkomen uitgeput en zij besloten niet meer naar de stuwdam weer te keren. Bever maakte het budget op voor de zeven dagen die zij nog wilden blijven en hij oordeelde dat zij, indien zij het zuinig zouden aan boord leggen, genoeg geld hadden om iedere dag hun buikje dik en rond te eten en de terugtocht niet te voet te moeten doen. Die avond sliepen de jongens dan ook in met een gerust hart. De volgende dag zouden zij heerlijk kunnen luieren en van de zon genieten.

's Ochtends gingen Eland en Fret naar het dorp om inkopen te doen. Groot Hert, Vlieg en Bever zouden het middagmaal klaarmaken. Een uur nadat zij vertrokken waren kwamen Fret en Eland terug naar het kamp, maar zij waren niet alleen, zij ondersteunden een grijsaard.

— Wat is er aan de hand ? riep Bever die hen tegemoet kwam.

— Wij hebben de oude man gevonden aan de grachtkant niet ver van het dorp, antwoordde Eland. Hij kreunde en toen wij hem vroegen wat er hem schortte, antwoordde hij dat hij in drie dagen niets meer gegeten had. Wij hebben hem dus meegebracht want wij kunnen hem wel een deel van ons middagmaal afstaan, nietwaar ?

Al de padvinders waren het daarmee eens en Vlieg schepte al dadelijk een bord dampende soep in. De oude man vertelde dat hij alleen in het bos woonde, dat hij tien dagen te voren het been had gewond en haast niet meer kon gaan. Het was daarom dat Fret en Eland hem aan de rand van de weg hadden gevonden.

Na het eten dankte de oude man de padvinders en wilde weggaan. Bever zei dat ze hem allemaal zouden begeleiden tot in zijn woning.

De oude man aanvaardde en zo gingen de padvinders dan een eind ver in het woud, waar de hut stond van de man. De jongens konden een kreet van verbazing niet onderdrukken. De hut was helemaal kaal, ze was vochtig en koud. De grijsaard vertelde dan dat hij niet meer kon werken en volledig afhankelijk was van de mildheid van de inwoners van het dorp...

De padvinders namen afscheid en beloofden de man dat zij die avond en ook de volgende dagen zouden terugkomen om hem eten te brengen. Op de terugweg bleef Groot Hert eensklaps staan en hij zei tot zijn vrienden :

— Wij mogen die man niet in zulke staat achterlaten. Wat denken jullie er van indien wij van morgenvroeg af opnieuw zouden gaan werken aan de stuwdam ?... Dan zouden wij, als wij naar huis gaan, een kleine som geld aan de man kunnen geven... De jongens zwegen een tijdlang, dan vroeg Bever :

— Wel, wat denken jullie ? Zijn jullie akkoord met het voorstel van Groot Hert ?

Al de jongens antwoordden als uit één mond :

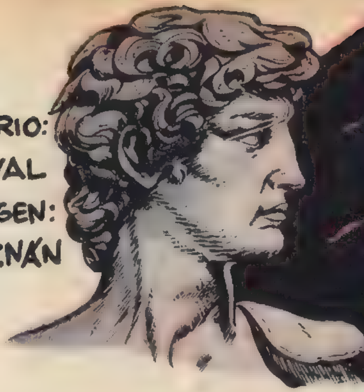
— Ja, wij zijn akkoord !

EINDE

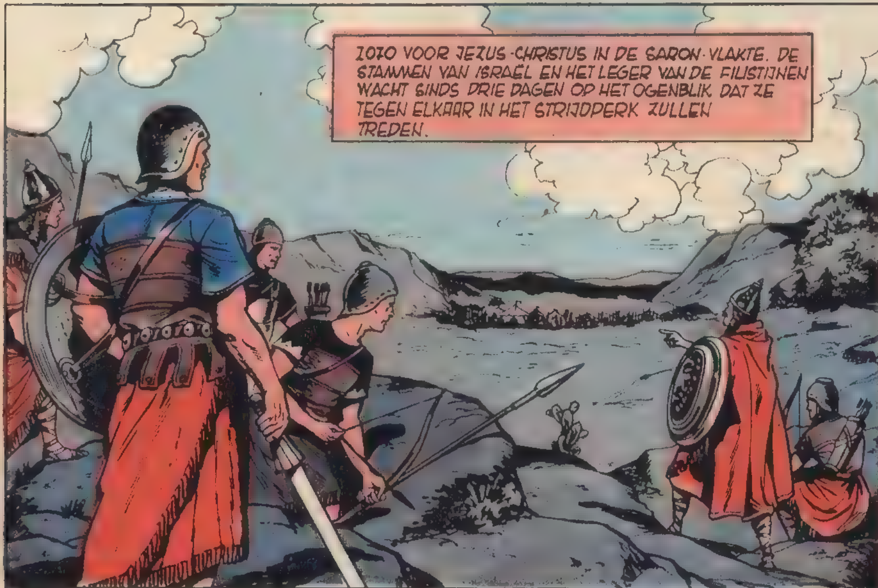
DAVID

DE RECHTVAARDIGE KONING

SCENARIO: Y. DUVAL
TEKENINGEN: J.L. FERNÁN

NEEM DIE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. ZE W

ORMEN EEN PRACHTIGE DOCUMENTATIE !

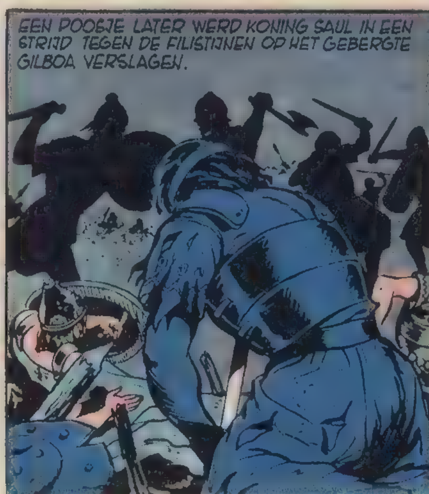

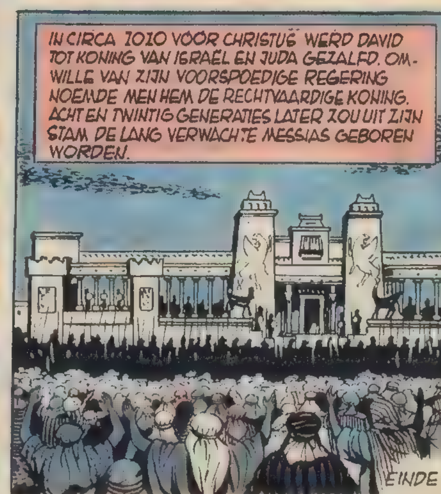

Volgende week : **TEN TIJDE VAN HET ROMEINSE KEIZERRIJK**

HET HOEKJE VAN ONZE TROUWE LEZERS

Allereerst een leuk gedichtje dat ons gestuurd werd door Gaby Prinsen uit Gruitrode :

MIJNHEER DE WIND

Mijnheer de wind, mijnheer de wind
Hij wil niet zwijgen,
Hij loopt de wolken achterna
En kan ze toch niet krijgen.
Mijnheer de wind, mijnheer de wind
Zet dikke kaken,
En blaast mijn petje van mijn hoofd
En pannen van de daken.
Mijnheer de wind, mijnheer de wind
Laat hem maar huilen.
Bij moeders kachel is het goed
Daar kan ik lekker schuilen.

Wie stuurt ons het volgend rijmpje ? Neem papier en pen, schrijf een gedichtje en stuur het ons op. Als het werkelijk goed is, komt het in KUIFJE !

Valery Platt, Jan Verhavertstraat 42, Denderleeuw, wenst te corresponderen met een trouwe lezer van Kuifje, die postzegels verzamelt, van tennis en van autoracen houdt. Leeftijd tussen 13 en 15 jaar, schrijven in het Nederlands, Engels of Frans.

Hedy Vink, Juliana van Stolbergstraat 22, Gouda, Nederland, wenst een pennevriendin van haar leeftijd (15-16 jaar) in België, Nederland, Luxemburg of Duitsland. Haar hobby's zijn : zwemmen, lichte muziek, ze houdt ook wel van moderne dansen.

Karel Vercaeren, Tervurensteenweg 69D, Elewijt, zou zeer gaarne een pennevriend vinden in Duitsland om in het Duits te corresponderen. Karel wil zijn taalkennis verrijken.

SCHEMERKELKIE PEUSELKROEGIE

HET zal een knappe purist moeten zijn die ons nog ooit het woord POCKET uit de mond praat. In Zuid-Afrika, waar een bougie VONKPROP, een cocktail SCHEMERKELKIE en een snackbar PEUSELKROEGIE heet, is de paperback prompt tot SLAPBANDJIE geworden. Bij een prijsvraag in Nederland werd de vondst SMALDEELTJE bekroond — een aardige variant, maar dat POCKET erdoor verdrongen zal worden, geloof ik niet zo grif. Te veel miljoenen zijn al met woord en begrip vertrouwd. Toen die stortzee de lage landen begon te overspoelen, riepen sommige uitgevers moord en brand. Intussen is ook de omzet van « gewone » boeken jaar na jaar blijven toenemen. Eerst hebben de volksbibliotheken de boekheidenen lezen geleerd, nu leren de pocketreeksen de bibliotheeklezers boeken kopen. En wie eenmaal de smaak van het zelf boeken bezitten te pakken heeft, en aan zijn meubilair een boekenkastje heeft toegevoegd, die begint vroeg of laat ook naar een ouderwets echt-mooi-groot boek te verlangen. « Begeerte heeft hem aangeraakt ».

Een trouwe lezer zond ons dat leuke uittreksel uit het fijne boekje « Klein ABC voor leesgrage mensen » door Maarten van Nierop. Wie verzorgt de volgende maal ons lezershoekje ? Wie stuurt ons een interessant uitknipsel uit dag- of weekblad ? Wie schrijft ons een aardig verhaal ? Wie vertelt ons een grappige anekdote ? Vriend-lezer, scherp je beste pen, help mee je eigen jeugdblad te maken !

WAPI *en de*

Wapi en Duivenveder zitten gevangen in de gouden stad. De tovenaa

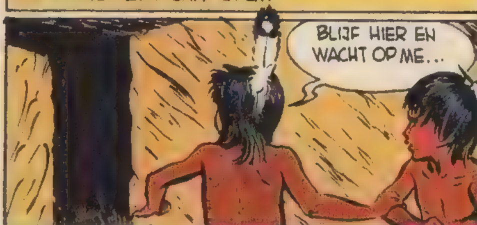

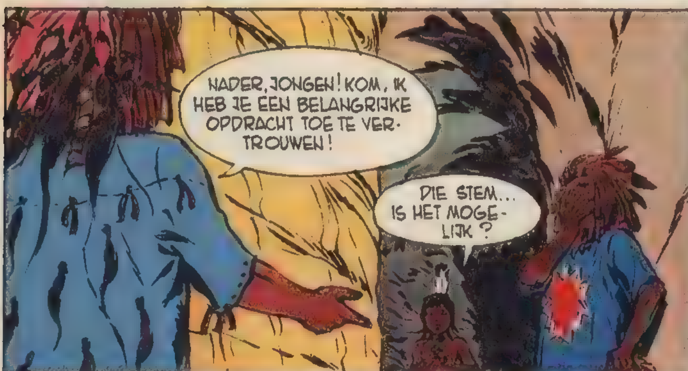

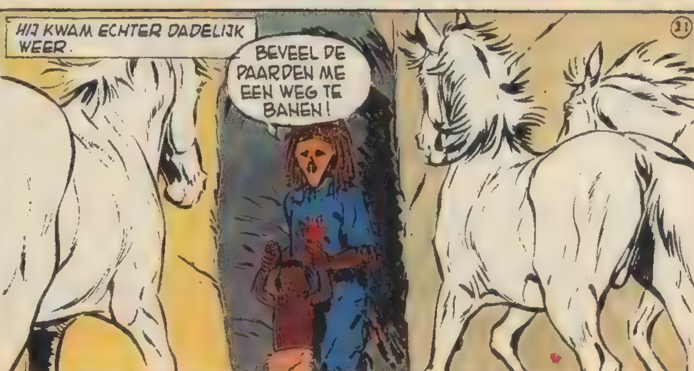

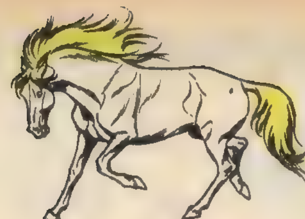

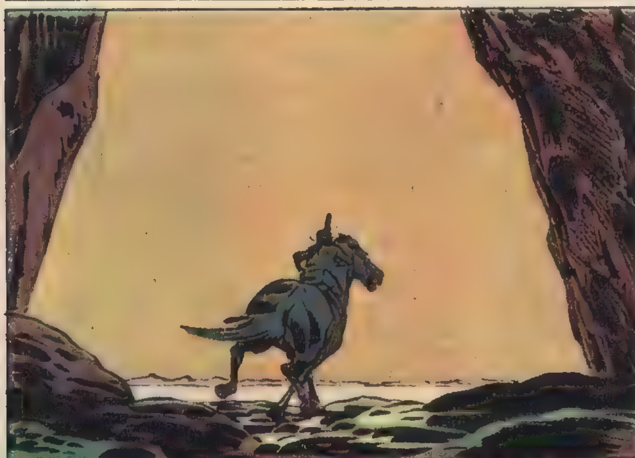
BETOVERDE PAARDEN

TEKENINGEN: PAUL CUVELIER
TEKST: Benoi

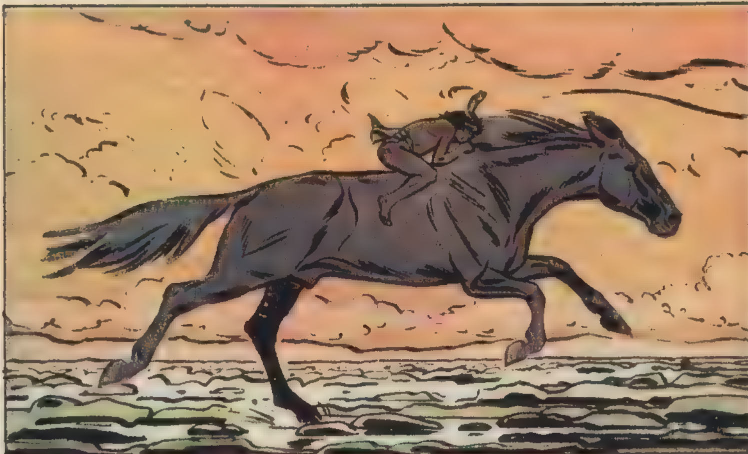

voorspelt hen dat die stad eensdaags zal verdrinken.

WAPI HOLDE DE VRIJHEID TEGEMOET. HET AVONDROOD KLEURDE DE EINDER...

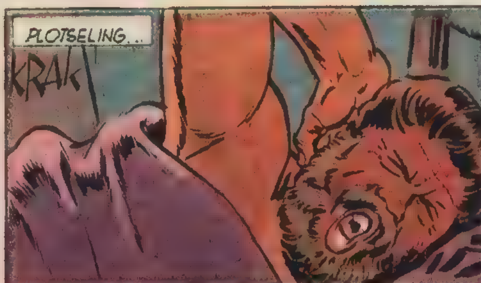

...EN HET ZOU WELDRA NACHT WORDEN. ER DREVEN DONKERE ONWEERSWOLKEN BOVEN DE VLAKTE EN DE TERUGREIS SCHEEN WAPI EINDELOOS TOE.

IN HET KAMP VAN DE GOUDZOEKERS WAS ALLES RUSTIG EN MEN HOORDE ALLEEN HET BRUISEN VAN HET WATER DAT DOOR DE REGENVAL GEWASSEN WAS...

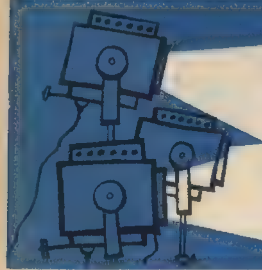

WORDT VOORTGEZET

WIE IS DIE MAN

EEN GEHEIMZINNIGE HELD

— Goedemorgen, beste held. Mag ik je even voorstellen aan onze lezers ?

— Fijn idee ! Ik vraag me alleen maar af hoe je dat gaat doen.

— Ik stel de vragen, jij antwoordt ! Vertel me eens even wie je eigenlijk bent...

— Dat weet ik niet !

— Je houdt me voor het lapje !

— Helemaal niet ! Als kind had ik een tweelingbroer. Wij geleken op elkaar als twee druppels water. Op een mooie dag gingen wij samen wandelen en één van ons verdween op geheimzinnige wijze. Men heeft hem nooit teruggevonden, maar was het nu mijn broer of was ik het ? Dat heeft niemand kunnen uitmaken ! Voor de rest van mijn leven heb ik mij dan afgevraagd wie ik eigenlijk was.

— Wanneer werd je geboren ?

— In de vorige eeuw.

— Kan je ons je naam niet zeggen ?

— Gaarne, te meer daar die naam je niet veel wijzer zal maken ! Ik heet Samuel Langhorne Clemens, maar ik werd bekend onder een pseudoniem dat veel korter is.

— Wil jij ons iets vertellen uit je jeugdjaren ?

— Ik was een echte uilenspiegel ! Op een keer moest ik voor straf het tuinhekken schilderen. Dat werkje hing me de keel uit en daarom vertelde ik mijn vrienden dat ik me geweldig amuseerde. Ze wilden dan ook dadelijk allemaal helpen. Neen, zei ik, neen ! Ik vind het té prettig ! Laat me maar alleen spelen ! Ten slotte liet ik me toch vermurwen. Ze mochten me een handje helpen in ruil voor een appel, drie knikkers, een koperen deurkruk en een pennemes met vijf lemmers.

— Je hebt, indien ik me niet vergis, heel wat baantjes gehad ?

— Ja. Ik ben typograaf geweest, loods en goudzoeker.

— En heb je veel goud gevonden ?

— Eerlijk gezegd, neen. Maar het was een boeiende tijd. Ik heb een heleboel zonderlinge en interessante mensen gekend.

— En vermits je niet zoveel goud hebt gevonden, ben je journalist geworden ?

— Ja en dat baantje was in die tijd gevaarlijk ! Op zekere dag wou een van mijn concurrenten, een zekere James Laird, met me duelleren. Ik had iets geschreven dat hem niet paste...

— En was je een scherpschutter ?

— Ik had nooit een revolver in de hand gehad, maar Laird was een scherpschutter !

— Wat heb je dan gedaan ?

— Mijn vriend Steve, een kei in het schieten, leerde me hoe ik met een revolver moest omspringen. Tijdens zo'n schietoefening nam hij me de revolver uit de hand en mikte op een mus die op dertig meter afstand voorbij vloog. Steve trof de mus ! Laird, die net in de omgeving was, sloeg de schrik om het hart, want hij meende dat ik de mus had neergeknald. Hij vroeg aan Steve of ik altijd zo raak schoot. « Nou, zei Steve, vier keer op vijf ! » Toen heeft Laird het niet gewaagd met me te duelleren.

— Men heeft geschreven dat jij de grappigste man ter wereld bent geweest !

— Ach, papier is verduldig !

— Men heeft ook geschreven dat je een zeer speciale humor had... Kan je ons het verhaal van de brand niet vertellen ?

— Ja, luister : Er was een vreselijke brand uitgebroken in een groot hotel. Men kon iedereen redden, behalve een gast die op de hoogste verdieping woonde. Men kon er niet meer bij. De brandweerlui hielden dan een groot laken vast en riepen de man toe er in te springen ! De man aarzelde, het was zeer hoog ! Hij hield zich angstig aan het raam vast, hij waagde het niet, maar ten slotte likten de vlammen hem reeds de rug en hij besloot dan toch maar te springen. Goed, hij sprong, hij kwam in het laken terecht en kaatste terug zo hoog als het hotel. Hij viel opnieuw, sprong weer omhoog, viel opnieuw, sprong weer op... Om kort te gaan, men is verplicht geweest de man dood te schieten !

— Dat is echte galgenhumor !

— Ik wil je nog iets verklappen ! Ik hield veel van de zwarten, en er woonden veel zwarten te Hannibal...

— Hannibal ?

— Ja, dit is een kleine stad aan de Missoeri en daar heb ik als kind gewoond...

— Dat stadje en zijn mensen gaf je veel inspiratie ! De avonturen van een zekere Tom spelen zich daar af, nietwaar ?

— Hierop durf ik niet meer antwoorden, want dan is er geen raadsel meer !

Indien je de naam van de raadselachtige held niet hebt gevonden, lees dan pagina 45 !

MODEL- LUCHTVAART

VOOR IEDEREEN!

Indien je een kei wilt worden in de cirkelvlucht

DE cirkelvlucht is zeer recent. Pas in 1942 vervaardigde de Amerikaan Jim Walker een systeem van hefbomen dat efficiënt werkte en zeer eenvoudig was. Van die dag af kon de piloot zijn vliegtuig werkelijk besturen met touwtjes. Laten we eerst en vooral vertellen dat die touwtjes stalen draden zijn en niet om het even welke stalen draden ! Ze zijn gemaakt uit een speciaal staal en men heet ze pianosnaren. Aan zo'n draad, die slechts 3/10 van een millimeter dik is, kan een man gerust gaan schommelen De draad breekt niet !

Men gebruikt twee draden om het vliegtuig te besturen. Dat gaat over het algemeen opperbest. Het gebeurt wel eens dat men pech heeft en de draad breekt zodra men er aan trekt. Men hoort de liefhebbers van deze sport steeds weer roepen : « Pas op voor de draad ! Pas op voor de draad ! » Zij willen niet dat « ongewijde handen » aan de draden komen !

In het begin gebruikte men touwen uit nylon en ook wel de draad van een hengelsnoer, maar die bleken te elastisch. Zij weigerden zeer vaak dienst op het beslissende ogenblik. Het ene uiteinde van de draden is bevestigd aan een dik stukje hout dat men in de hand houdt. De draad die het vliegtuig doet stijgen wordt boven — de draad die het vliegtuig doet dalen wordt onderaan gespannen. De draden zijn aan het vliegtuig bevestigd met draaihaken die beletten dat de draad zichzelf gaat opwinden.

De stuurinrichting die je in het vliegtuig dat hier is afgebeeld ziet, is zeer eenvoudig en werkt feilloos. Het is dus het Amerikaanse systeem.

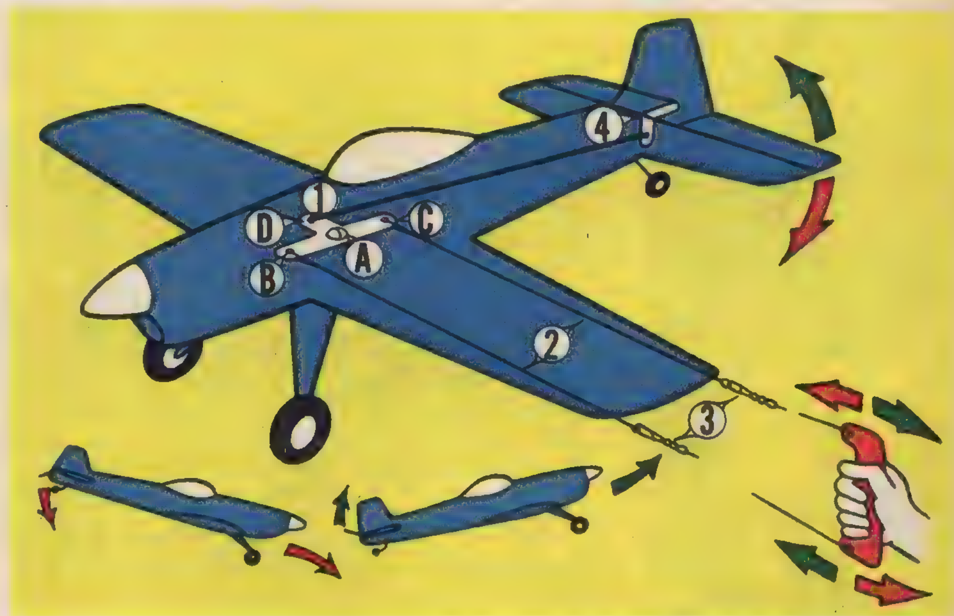
Bekijk aandachtig de schets. Nummer 1 is de pedaal van het richtingsnoer die om een spil (A) draait, bevestigd in de romp van het vliegtuig. Door twee gaten komen de uiteinden (B-C) van de touwen (2). Zij lopen over de vleugels en worden bevestigd aan de draaihaken (3). In de derde opening (D) zit er een snoer dat bevestigd is aan stuk 4, de kleine hefboom die gemonteerd is op de mobiele klep van de stabilo. De stabilo draait op scharnieren.

Wanneer men aan de draad (C) trekt, dan draait de pedaal van het richtingsnoer naar rechts. De opening D verplaatst zich naar rechts en duwt op het snoer. Dit duwt op de hefboom en de mobiele klep van de stabilo doet het vliegtuig stijgen.

Trekt men aan de draad B, dan gebeurt het tegenovergestelde. Opening D drukt op het snoer, dat op zijn beurt aan de hefboom trekt. De klep doet het vliegtuig dalen.

En dat is alles ! Gedurende de laatste vijftien jaar heeft men alleen dit systeem toegepast. Er werden wel enkele kleine wijzigingen aangebracht, maar het principe bleef hetzelfde. Zo'n vliegtuig besturen is dus eenvoudig. Wanneer men *trekt*, d.w.z. wanneer men de hand opheft, dan stijgt het vliegtuig. Wanneer men *drukt*, d.w.z. wanneer men de hand laat zakken, dan daalt het vliegtuig.

En nochtans vraagt het heel wat behendigheid en oefening om het zo ver te brengen dat men een vliegtuig kan doen stijgen of dalen. Naast het stijgen en het dalen is er dan de gewone zweefvlucht of het neutrale punt en ook dat is zeer belangrijk. Alle commando's moeten hier in ruststand worden gebracht, maar daarover zullen we een volgende keer praten.

NIEUWS VAN DE KUIFJE'S CLUB !

Enkele leden van de Kuifje's club oefenen zich in de cirkelvlucht 's zaterdags en 's zondags te Etterbeek, Brussel.

Als men se luut es sturme int landt

KLOKKE ROELAND

GEEN klok in de Nederlanden is zo bekend als Klokke Roeland van het Belfort te Gent. Men mag zeggen, dat ze legendarisch is geworden. Hoezeer dat het geval is blijkt pas, wanneer men weet dat de echte klok Roeland sedert eeuwen niet meer bestaat... Roeland was namelijk de grote klok van het Belfort, die zich bij elke belangrijke gebeurtenis te Gent liet horen, van 1314 tot 1659.

Ze werd in 1314 gegoten door Jan van Ludeke en Jan van Roosbeke. Zij werd in 1325 in de toren gehangen en regelde heel het openbaar leven. Zij luidde als noodklok bij brandrampen, gaf werk- en rusttijd aan, en gaf tevens het alarmsein wanneer er opstand dreigde of vijandige troepen de stad naderden. Toen omstreeks 1377 in het Belfort een uurwerk geplaatst werd, — een uurwerk zonder wijzers, dat het uur sloeg, — was het Roeland, die werd aangeduid om het uur te kleppen.

Wie was Roeland? Hij was een dapper krijgsman uit het Franse heldentijdperk, magistraat in het jaar 778 van de mark (of gouw) Bretagne. Op 15 augustus van dat jaar sneuvelde hij te Roncevaux met de achterhoede van Karel de Grote, overvallen door de opstandige Basken. Zijn heldendaden werden nog zeer lang nadien door de reizende minnezangers bezongen in het « Roelandslied ». De sage die omheen zijn naam ontstond, verhief hem tot de trouwste paladijn van de keizer, en de meest geduchte verdediger van het Kristendom tegen de Saracenen. Die legende was ook in Vlaanderen zeer verspreid : te Gent droeg menig huis de naam Roeland en men schonk de « banklok » die naam, als zinspeling op de hoorn van Roeland, die zulk oorverdovend en waarschuwend geluid kon laten horen.

Het strenge vonnis, dat Keizer Karel tegenover de Gentenaars uitsprak na hun opstand in 1539, behelst een artikel waarbij de klok Roeland wordt verbeurd verklaard. De Stroppen waren er het hart van in, maar die verbeurdverklaring bleef theorie. Wanneer zij in 1543 elders gehangen werd, gebeurde dit omdat zij tijdelijk was verplaatst, opdat men de spits van het Belfort zou kunnen vernieuwen, en niet omdat ze naar beneden werd gebracht om weggevoerd te worden, zoals sommigen hebben beweerd.

Maar het noodlot bleef niet uit... In 1659 werd de klok opzettelijk vernield, omdat men over haar geluid niet meer tevreden was en ook wel wegens haar moeilijke vorm, « ... omdat sij so lanckwerpig is ». zei Marcus van Vaernewijck. Er werd dus een nieuwe beiaard gemaakt, de « drie triomfanten ». Toch was de naam Roeland zo beroemd, dat de grootste van de drie nieuwe klokken door het volk andermaal Roeland werd geheten. Ze weegt 6050 kg. In 1913 kwam men op het gek idee ze elektrisch te doen luiden. Die nieuwigheig maakte vlug een einde aan haar eeuwenlang bestaan. In juli 1914, veertien dagen vóór het uitbreken van de oorlog, spleet ze van boven tot onder. Deze klok werd dan op 18 augustus 1948 naar beneden gelaten en bevindt zich thans in een opslagplaats.

Door het « Koninklijk Verbond der Gebuurtedekenijen van Gent » werd dan een nieuwe Roeland aan de stad geboden en plechtig ingehuldigd op 14 november 1948. Zij luidde voor het eerst op 7 mei 1949, weegt 6.050 kg, heeft een hoogte van 2,15 m en evenveel doorsnede. Het is een zeer mooie klok, de huidige Roeland.

Zij draagt als opschrift :

> DEUM TIME. IN HET JAAR ONZES HEREN 1948, TOEN EMIEL CLAEYS BURGEMEESTER WAS EN ERE-OPPERDEKEN VAN GENT EN L. AELTERMAN, OPPERDEKEN, KON IK DANK ZIJ DE MILDE TUSSENKOMST VAN DE GEBUURTEDEKENIJEN DER STAD MIJN PLAATS IN HET BELFORT HERNEMEN. — VALENTIN VAERWIJCK ARCHT. ME DELINEAVIT. ME FECIT : TORNACI MARCELLI MICHIELS, Jris ARTE.

Op de ene kant is de klok door J. Antheunis versierd met de Maagd van Gent en draagt zij het opschrift van de oorspronkelijke Roelandsklok, namelijk : ALS MEN SE LUUT ES STURME INT LANDT. Aan de andere zijde, de vogel Phoenix uit zijn as oprijzende, de data 1314, 1659 en 1948 en het mooie opschrift, opgesteld door wijlen J. Vermeulen :

> MIJN GENT, MIJN VOLK
> ZO TROTS, ZO TROUW,
> UW TAAL EN TOLK
> BIJ VREUGD' OF ROUW.

Zo taai was de sage, zo groot was de aanhankelijkheid van het volk aan zijn Roeland, dat ze wel voorlopig kon verdwijnen, maar sterven : NOOIT !

Gr. BERGEN

EEN ZONDERLING DOCUMENT...

DE ACTEURS

PECHVOGEL, taxichauffeur, moest men al de bekeuringen die hij heeft gekregen optellen, zou men tot een recordcijfer komen !

WIMPI, zoon van prof. Koolzaat en trouwe vriend van Pechvogel.

GORILLA, hij is de grote onbekende, dus... kunnen wij hem nog niet voorstellen !

CONTRACT

voor een nieuw avontuur

Er werd een overeenkomst afgesloten tussen de h. Berck tekenaar enerzijds en de heren Pechvogel, Wimpi, Henk en de gorilla anderzijds.

De h. Berck zal de h. Pechvogel in dit nieuw avontuur de som van 1,50 F per kilometer betalen. Er werd eveneens overeengekomen dat Wimpi een doos wetenschappelijk speelgoed « De Kleine Scheikundige » en een nieuwe elektrische trein zal krijgen. Henk de hond ontvangt een mergpijp, groot formaat. Het honorarium van de gorilla bedraagt 20.000 dollar. Daarbij een ton kokosnoten en vijf ton bananen.

De tekenaar zal bovendien een levensverzekering afsluiten op naam van mevrouw gorilla voor het geval haar echtgenoot op geheimzinnige wijze zou verdwijnen.

Dit contract werd opgemaakt in 5 exemplaren op x-x-1962.

BERCK Wimpi
Pechvogel X

Volgende week : PECHVOGEL EN DE GORILLA

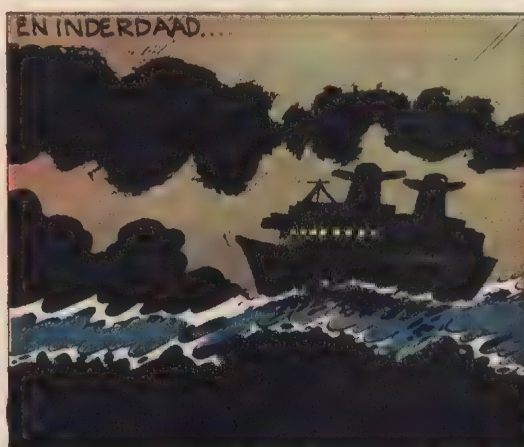
SPAGHETTI IN 'S

Onze vrienden vrezen dat hun laatste ogenblik

konings narren

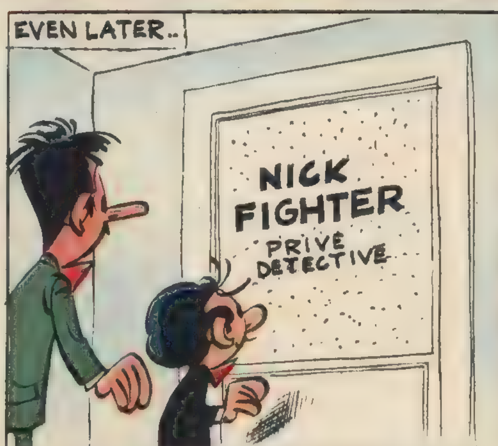
DOOR ATTANASIO
TEKST GOSCINNY

...s aangebroken als er redding komt opdagen...

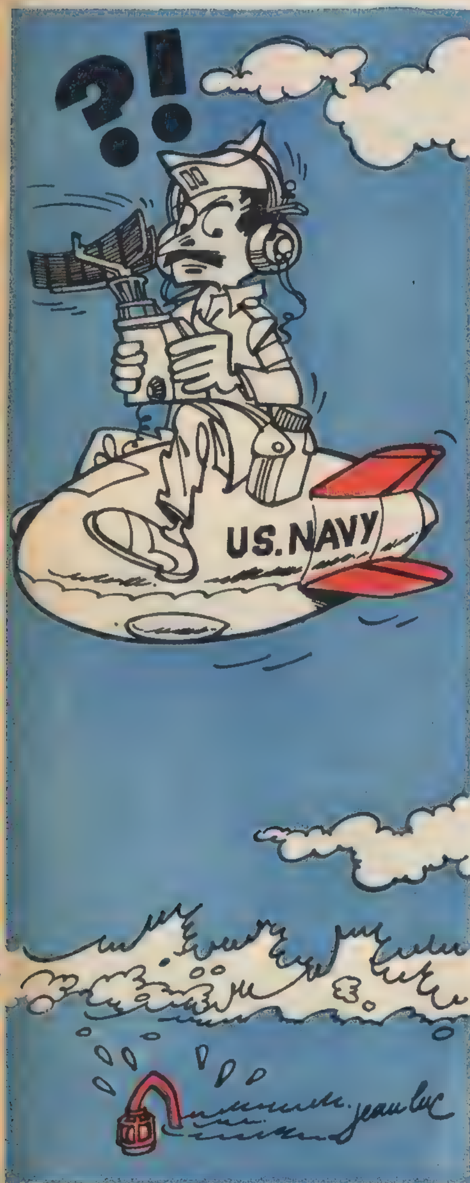

WORDT VOORTGEZET

AL WAT HOOG

Drie pronkstukken

Op de foto zie je drie kleine toerismevliegtuigen Morane-Saulnier Rallye. Zij vliegen in gesloten formatie net als de jachtvliegtuigen. De Rallye wordt in Frankrijk gebouwd en is eigenlijk het eerste kleine toestel voor toerisme dat volledig in Europa wordt gemaakt. Ongeveer 50 Rallyes verlaten iedere maand de fabriek. Er werden reeds 500 bestellingen geboekt en nog iedere dag stijgt de vraag naar zulke toestellen. Er bestaan verschillende versies van de Rallye, maar het best bekende is ongetwijfeld het type met een motor van 145 PK, dat drie passagiers kan vervoeren tegen een snelheid van 200 km per uur.

DE BALLONS HEBBEN AFGEDAAN

De Amerikaanse Marine heeft tot voor enkele maanden ballons gebruikt voor operationele opdrachten. Thans werd meegedeeld dat de escadrilles « lichter dan lucht » zullen afgeschaft worden. De 13 ballons zullen afgelaten, opgevouwen en opgeborgen worden !

De Amerikaanse Marine gebruikte de ballons nog voor de jacht op duikboten. Een taak die goed past voor de ballons, omdat zij traag zijn en geruime tijd op dezelfde plaats kunnen blijven zweven. Het eigenaardige van het geval is dat een ballon duurder kost dan een vliegtuig. Dat is trouwens de reden waarom men ze heeft afgeschaft.

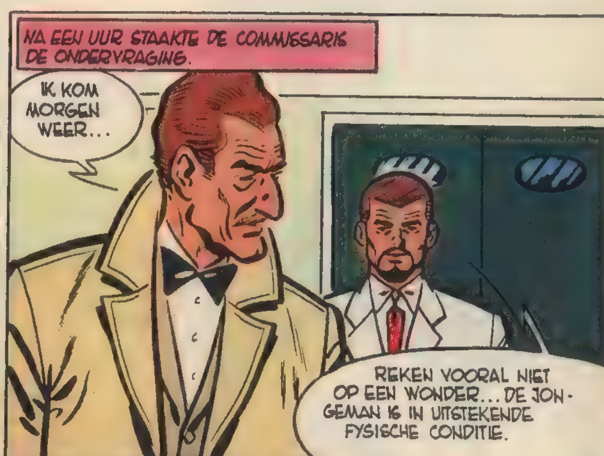
e DOELPUNT

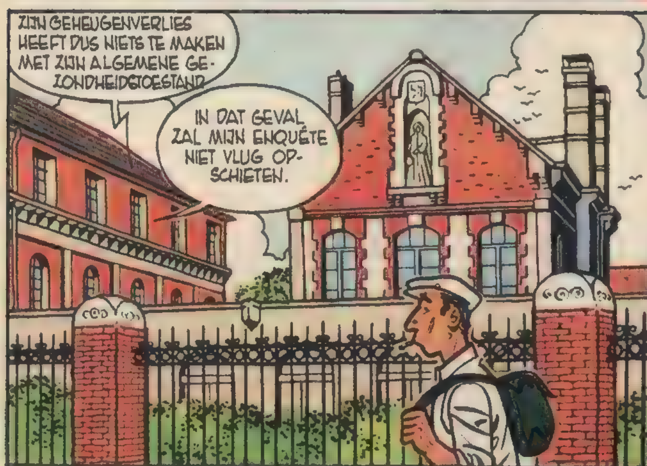

De man die hem aanrandde is intussen naar Italië gevlucht...

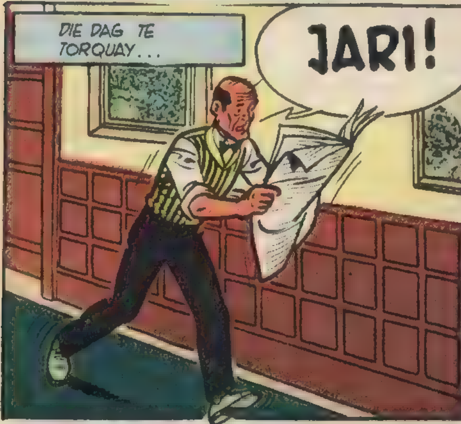

WORDT VOORTGEZET

DE NOODKLOK LUIDT

Roman door Paul Berna
Geïllustreerd door Frans Craenhals

Hubert komt niet terug. Picard, Vignoles en Sala, die in de Mérovéetoren op uitkijk staan, worden ongerust. Eensklaps zien zij dat er van overal helikopters komen opdagen...

20 HOOFDSTUK

een helikopter daalt naast de toren

HET geronk van de rotor naderde eensklaps. De helikopter scheerde laag over het water en passeerde de toren op minder dan vijfhonderd meter. Hij vloog recht naar het bos van Arcy en de jongens hadden nog net de tijd hun spiegels op de doorschijnende kajuit te richten. Maar de Alouette zette zijn vlucht verder, steeg hoger en verdween ten slotte achter de heuvel.

DIE was slecht georiënteerd, zei Vignoles. Wij moeten aan het venster langs de zuidkant blijven staan en trachten de kajuit niet zijdelings maar in front te treffen.

Vijfmaal beproefden zij het opnieuw, maar schijnbaar zonder succes. De helikopters vlogen voorbij als dikke drukdoende hommels en weken geen duimbreed uit hun koers.

De zon daalde reeds en in het westen kwam er opnieuw mist op. Tegen vier uur konden zij dan eindelijk een Sycamore recht op de neus treffen. De grote waterjuffer draaide om en vloog rond de molen. De drie jongens zwaaiden met hun dekens. Tot hun grote spijt steeg de helikopter weer op en verwijderde zich. De piloot had hen echter gezien en hun boodschap overgemaakt, want tien minuten nadien kwam er een Alouette recht op de molen af.

— Thans is het wel degelijk voor ons! riep Picard en hees zich in het dakvenster.

In enkele seconden was de helikopter reeds vlakbij. De piloot gaf hem een teken dat ze eerst niet begrepen. Wat kon dat betekenen : een gebalde vuist en een gestrekte duim die naar de hemel wees ?

— Ik denk dat hij ons aan het verstand wil brengen dat hij slechts één passagier kan opnemen, zei Vignoles.

De Alouette bleef ter plaatse zweven, daalde dan zacht. De wind van de rotor blies door het open venster. In de flank van de helikopter ging er een luik open. Eerst kwam er een witte nylon touwladder naar beneden, dan een stevig hulptouw met een riem aan. Picard greep ze allebei vast. In het vreselijk lawaai van motor en rotor kon men elkaar niet meer verstaan. De helikopter daalde nog. Picard aarzelde een seconde en wendde zich tot zijn twee vrienden.

— Vooruit ! Klimmen, jongeman ! riep Vignoles. Maak thans maar geen smoesjes ! En vergeet niet ons je taxi terug te sturen !...

De riem werd stevig vastgemaakt onder de armen van Picard en dan zette de jongen zijn voeten op de zwevende touwladder. Ze deinde en nam hem ver mee van de muur. Zachtjes steeg de helikopter op. De piloot keek naar buiten en hield de passagier, die onhandig naar boven klom, in het oog. Vignoles en Sala volgden de bewegingen van Picard met onrust. Eindelijk was hij dan toch boven en verdween in de buik van de grote vogel. De Alouette steeg op en verdween na enkele seconden in de richting van Angers.

— Binnen tien minuten is het onze beurt, zei Sala met nadruk. Ik ga niet voor je weg ! Daar is geen kwestie van ! Ben je het daarmee eens ?

Vignoles zei niets. Hij knikte slechts en glimlachte. Ze leunden uit het venster en bewonderden het luchtballet. De activiteit van de helikopters was nog groter geworden. Men moest zoals zij tragische uren hebben beleefd om het spektakel naar waarde te kunnen schatten. De wil die het vliegend leger bezielde om alle hulpbehoevenden te redden, was prachtig en bewonderenswaardig. Sala zelf verloor er zijn latijn bij ! Hij dacht aan de thesis die hij maakte en was er eensklaps van overtuigd dat het een hoop nonsens waren. « Het volstaat, zo dacht hij, de ogen te openen en met zijn tijd te leven ! »

De mensen, geteisterd door een groot ongeluk, waren niet meer aan hun lot overgelaten. Men weigerde eenvoudig ze op te offeren. Men kwam ze te hulp. In één enkele nacht kwam een gans land de geteisterden te hulp. De hardnekkige strijd tegen het ongeluk van anderen was waarachtig de énige oorlog die men vandaag de dag nog waardig voeren kon.

— Daar komt onze Alouette ! kondigde Vignoles verheugd aan.

Hij keek op zijn uurwerk en dan naar de horizon. De zon was in het westen achter een wolkenbank ondergegaan, maar het was nog licht en overal zag men nog de helikopters in de lucht.

— Het zal nog een half uur licht blijven, voegde hij er stil aan toe. Ben je wel zeker dat je je alleen uit de slag kan trekken ? Ik zou me geruster voelen indien je eerst wilde vertrekken... Toe, doe het !

Maar Sala schudde het hoofd.

— Maak je om mij geen zorgen. Ik heb de twee laatste dagen veel bijgeleerd, zei hij.

De Alouette naderde, maakte traag een kring rond de molen en begon dan te dalen. Zeer snel daalde de helikopter van het licht naar de schaduwzone en naderde het dak. De touwladder sloeg tegen de rand van het dakvenster. Vignoles trok het touw naar zich toe, gespte de riem over zijn borst en hoorde niet eens meer de laatste woorden die zijn gezel hem toeriep.

— Tot straks ! riep Vignoles en sprong in de diepte.

Met een breed gebaar van beide armen moedigde Sala hem aan. Vignoles voelde dat hij zacht en zonder schokken werd opgetrokken, het was net als in een lift. Hij klom de touwladder naar omhoog en kwam met een laatste inspanning in de kajuit. De piloot trok hem bij de schouder omhoog en gaf hem dan met een teken te verstaan de touwladder op te trekken en het valluik toe te doen. Vignoles gehoorzaamde en liet zich daarna op een zetel naast de piloot vallen. De kajuit was zeer

klein en trilde door de wenteling van de rotor. De jongen boog zich een beetje opzij en zag het ondergespoelde land in een duizelingwekkende glijvlucht onder het toestel verdwijnen. Dan wendde hij zich tot de piloot, het was een jonge sergeant van het luchtleger, met een sympathiek, open gelaat. Hij glimlachte en knipoogde naar de jongen.

— Je hebt je goed uit de slag getrokken, vriend ! Och, op jou leeftijd doet men zoiets als een eenvoudige oefening aan het gymnastiekrek. Men moest luid roepen om zich verstaanbaar te maken.

— Zonder onze lichtsignalen zouden jullie voorbij de toren gevlogen zijn, riep Vignoles.

Maar de piloot lachte en antwoordde:

— Neen, helemaal niet ! Wij hadden je adres ! Het duurde misschien wat lang eer we kwamen, maar er werd een rangorde vastgesteld. Eerst de zieken en gekwetsten, dan de anderen. Indien je ziek of gewond was geweest, dan zouden wij je reeds vroeger in veiligheid hebben gebracht. Binnen tien minuten breng ik de laatste bewoner van de Mérovéetoren op het droge. Wij zijn er haast...

De zon was volledig verdwenen. Het was reeds schemerduister in de stad en hier en daar pinkelden enkele lichtjes. De Alouette scheerde rakelings over de daken van een wijk in het noorden van Angers en daalde dan op het veld van Avrillé, dat was het eindpunt van de luchtbrug. De Alouette kwam pluimlicht naast een Sikorsky, die net gedaald was, neer.

Sedert de vroege ochtend heerste er op het kleine vliegveld een grote drukte. Enerzijds het opstijgen en het dalen van de helikopters die een luchtbrug vormden tussen het vaste- en het overstroomde land, en anderzijds de vrachtwagens, de autobussen en de partikuliere wagens die de geredden van het vliegveld naar de stad brachten. Vignoles sprong lenig uit de kajuit. Zijn oren suisden nog van het lawaai.

— Ik stijg onmiddellijk weer op, zei de piloot die Vignoles de hand reikte. Het is mijn laatste reis voor vandaag. Neem deze steekkaart en vergeet ze niet. Er staat een nummer op, jouw nummer, en ze zal je toelaten je vrienden weer te vinden. Veel geluk en tot kijk.

Vignoles bukte zich om onder de rotors te passeren en dan volgde hij de passagiers van de Sikorsky, naar een loods van de luchthaven die hervormd was in opnamecentrum. Op de steekkaart die de piloot hem had gegeven stond het nummer P 72. Daarmee kwam hij vlug door de controle heen en stond ten slotte voor een autobus waarvan de motor reeds zachtjes ronkte. Eensklaps zag hij het dikke rode gezicht van Picard.

— Schiet op ! Ik heb een plaats voor je bewaard ! riep hij.

— En waar gaan we heen ? vroeg Vignoles een beetje verbaasd.

— Het schijnt dat we naar Château-Gontier rijden. Daar is het ganse college !

Het was reeds donker toen de Alouette weer opsteeg en in de richting van de Mérovéetoren vloog.

— Zouden wij toch niet liever wachten op Sala ? vroeg Vignoles.

— Neen, onmogelijk ! Onze autobus vertrekt dadelijk. Sala zal de volgende nemen. Om de tien minuten vertrekt er trouwens een... Kom, stap in !

* * *

Brossay wandelde op en neer voor het gemeentehuis van Château-Gontier. Nog enkele andere heren, die verantwoordelijk waren voor het in veiligheid brengen van de geredden, keken ongeduldig uit naar de autobussen uit Angers. Hij was nog steeds ongerust, maar hij was niet meer zo opgewonden als te voren. Ondanks alles was hij er in geslaagd zijn kudde bij elkaar te brengen. Twaalf uren te voren had hij in zijn notaboekje een kruisje gezet naast zeven namen van jongens die naar hij vreesde de dood hadden gevonden in de golven. En toen was het mirakel gebeurd. De eerste geredde — en het toeval wilde dat het een slechte leerling en een van de grootste belhamels van het college was — was langs het water toegekomen met 39° koorts. Het toeval wilde ook dat de jongen gebracht werd door een kerel die er een sport van gemaakt had steeds weer te trachten uit de school te ontvluchten. Deze laatste had ook, te midden van die dramatische gebeurtenissen, zijn ware aard niet verloochend, want nadat hij het geruststellend nieuws had geroepen dat er nog drie makkers in de Mérovéetoren zaten, had hij weer het hazepad gekozen...

Na de middag werd hij met vijftien leerlingen in een grote Vertol gerepatrieerd. Nog op het vliegveld van Avrillé had hij drie jongens weergevonden, waartussen Hubert Boisson de Chazelles ! De directeur had zich geweld moeten aandoen om de jongens, groen van koude, honger en vermoeidheid, niet aan het hart te drukken. Nu ontbraken er nog drie, maar ze zouden spoedig komen opdagen en in gedachten schreef de directeur van Château-Milon reeds het triomfbericht dat hij in honderd exemplaren zou laten stencilen, vijftig voor de ouders, vijftig voor de regionale pers : « In de vreselijke ramp die het college teisterde...

De moed van onze jongens, de toewijding en het dapper optreden van onze leraars... enz... » De directeur dacht er ernstig aan voortaan als devies Fluctuat nec mergitur te nemen, alhoewel dit niet zeer origineel was. Het was echter dapper het te durven kiezen, waar men toch wist dat de school sedert de vooravond sliep onder twaalf meter water en slijk...

WORDT VOORTGEZET

De jongen zette zijn voeten op de zwevende touwladder...

DE OPDRACHT VAN MAJOOR REDSTONE

EEN AVONTUUR VAN HASSAN EN KADDOER

SCENARIO: DUVAL - TEKENINGEN: J. LAUDY

Het geld werd gestolen. Zijn buurman, lord Ensimoore, schijnt te lachen om het ongeluk dat de majoor is overkomen...

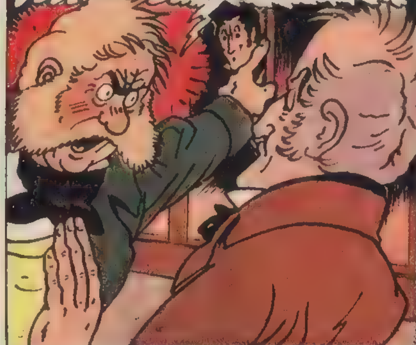

WORDT VOORTGEZET

WAAR IS BOBBIE ?

OPLOSSING :

Lode Pieters had de schoenen aangetrokken van Bernard Bondt, maar hij had vergeten ook de grote stappen te nemen van Bondt. Je weet wel, dat een grote man met grote stappen loopt, een kleine neemt kleinere pasjes. Pieters zette kleine pasjes met grote schoenen en dat heeft hem verraden. Clifton had de list dadelijk door en jij natuurlijk ook !

SPEEL MET ONS MEE

OPLOSSING

1. Ster, Ram, Waterman (de boerin met haar waterkruik)
2. Tweelingen, Weegschaal, Vissen, Kreeft (voorgesteld door een krab)
3. Steenbok, Leeuw, Schutter.

Het weekblad « KUIFJE » : 17e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

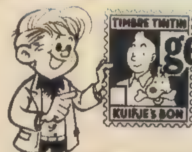
	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* 22.86.00

WIE IS DIE MAN ?

OPLOSSING :

De held is de beroemde Amerikaanse humorist Mark Twain, auteur van « De avonturen van Tom Sawyer ».

geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurenfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
Deel III : 10 reeksen
Deel IV : 10 reeksen
Amerika : Deel I : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de wereld :
Deel I : 11 reeks. v. 15 chrom.
Deel II : 11 reeks.
Deel III : 11 reeks.
Per reeks : 50 punten.

De KUIFJE'S Chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen.
Vliegtuigen II : 10 reeksen.
Luchtschepen : 6 reeksen.
Automobiel : 10 reeksen.
Zeevaart I : 10 reeksen.
Per reeks v. 6 chromo's : 100 p.

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
18 reeksen van kleurenreproducties : per reeks 200 p.
De KUIFJE'S portefeuille 200 p.
De puzzle op hout 500 p.
Mascotte Bobbie 300 p.
Kleuralbum 100 p.

Abonnement van 5 nummers op het weekblad KUIFJE 500 p.

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoil. : 60 F. Gekart. : 50 F.
De Aardrijkskunde in kleurenfoto's : België I en II - Europa I, II, III en IV :
Amerika I
Per album : 29 F.

De Geschiedenis van de Wereld :
Deel I, II en III : 29 F.

De Meesterwerken van de Schilderkunst : Deel I en II : 50 F.

Stuur je punten naar de KUIFJE'S BON, P.H. Spaaklaan 1-11, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S winkel, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

De KUIFJE'S BONS staan op volgende kwaliteitsprodukten :
CLE D'OR - PALMAFINA - LOMBARD COLLECTIE - MATERNE - Vulpen « LE TIGRE » - JU'CY en WHIP - TOSELLI - PALMOLIVE - COLGATE - PROSMANS - NOSTA - VANDENHEUVEL - HACOSAN - PANA. KUIFJE'S FRUIT - VICTORIA-

LONDEN 1948

Na in dit merkwaardige tornooi verschillende favorieten - namelijk Chili en Brazilië - te hebben uitgeschakeld, streed de Franse ploeg om de eerste plaats met de onklopbare en reusachtige Amerikanen.
In die uiteindelijke partij werd een van de schitterendste Franse spelers, eens te meer de beste doelaantekenaar van onze ploeg. Bob Curland en zijn ploegmaten behaalden, weliswaar de zege, maar welke grote dag voor de Franse basketsport !
1° over welke gebeurtenis gaat het ?
2° welke Franse kampioen betreft het ?

PROEF nr 3

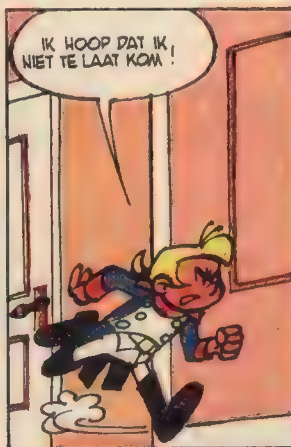
uit te knippen en zorgvuldig te bewaren

HANSJE en de

Op het laatste ogenblik vallen onze vrienden

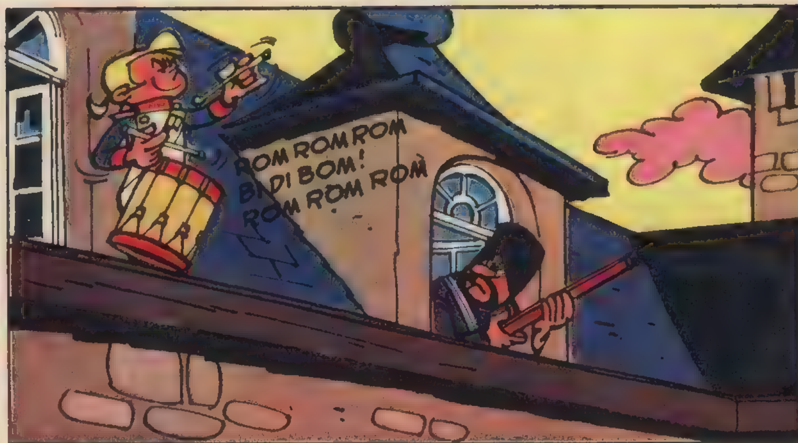

prins van Jitomir

TEKENINGEN
BERCK
SCENARIO
Y. DUVAL

valstrik die Kromir voor hen gespannen heeft...

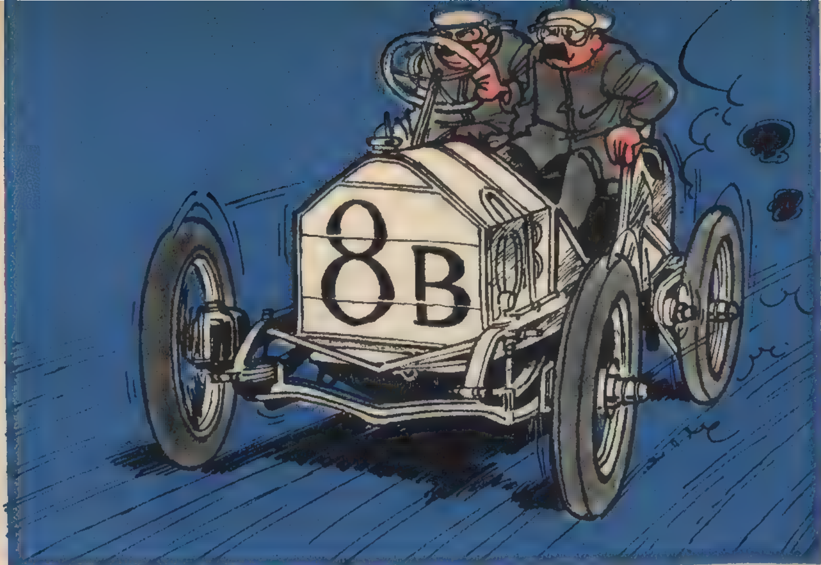
EINDE

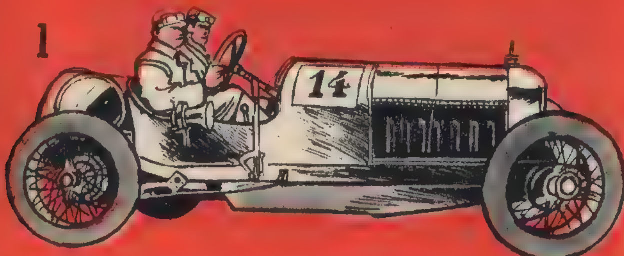
ONS AUTOPRAATJE

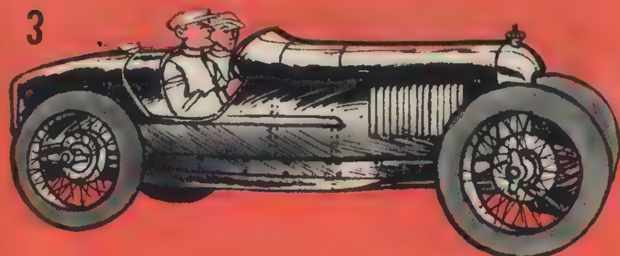
1902 1927

25 JAAR SUCCES VAN FIAT

1 **De Fiat S 57/148 (1919).**

2 **De Fiat 801 (1921).**

3 **De Fiat 2 liter (1922).**

IN 1907 triomfeerde Felice Nazarro met Fiat in de drie grootste competities van het jaar. Hij won de Targa Florio (Italië), de Keizerbeker (Duitsland) en de Grote Prijs van de ACF (Frankrijk). Hij behaalde de overwinning in de Targa Florio aan het stuur van een vier cylinder met 7.358 cc (!) met een kruissnelheid van 54,086 km per uur.

De Keizerbeker won hij met de Fiat 8-B (op onze tekening), vier cylinders, 8.000 cc (!), 72 PK. Nazarro had een gemiddelde snelheid van 84,680 km per uur en eindigde voor een Belgische Pipe, bestuurd door Hauvast. Zijn ploegmakkers Wagner en Lancia eindigden resp. op de vijfde en de zesde plaats.

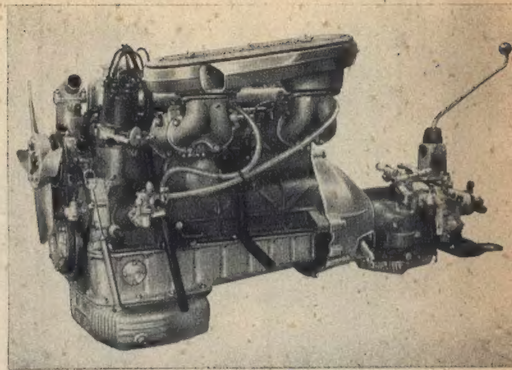
De ACF won hij met de gemiddelde snelheid van 113,637 km per uur. Zijn Fiat GP had vier cylinders met een cylinderinhoud van 16.277 cc (!), de topsnelheid van de wagen lag hoger dan 200 km per uur.

FIAT nam dus voor het laatst deel aan een competitie in 1927. Pietro Bordino behaalde met zijn 1500 cc de overwinning in de Grote Prijs van Italië.

De 12-cylindermotor van deze wagen bestond uit twee parallelle blokken van ieder zes cylinders met drie bovenliggende nokkenassen. De centrale nokkenas commandeerde de twee binnenste rijen van zuigers. De motor werd gevoed met de hulp van een compressor en ontwikkelde een vermogen van 187 PK bij 8.000 t/m. De motor was een prachtig werkstuk ondanks het feit dat hij te ingewikkeld was en twee krukassen had.

Er is een kleine anekdote verbonden aan de laatste overwinning van Fiat, nl. dat de grote baas G. Agnelli niet wist dat zijn wagen was ingeschreven en had meegereden! Hij vernam het nieuws van de overwinning uit de krant! Nadien is die wagen blijkbaar een museumstuk geworden, want men hoorde er nooit meer over spreken.

FIAT EN DE COMPETITIES

ONDER de leiding van Carlo en Roberto Biscaretti di Ruffia heeft Fiat reeds in de eerste jaren van zijn bestaan deelgenomen aan de internationale autowedstrijden. Op dat tijdstip was een autorace nog een grote kermis. Iedereen kwam er naar kijken, het was feest en de winnaar werd in de bloemetjes gezet en gevierd. Zijn grote racewagen stond dagenlang in het brandpunt van de belangstelling. Tussen 1902 — overwinning in de Ronde van Italië voor auto's (2.141 km) — en de overwinning van 1927 — Grote Prijs van Monza — heeft de Turijnse firma haar faam bevestigd met een reeks indrukwekkende successen.

In 1927 besloot de directie niet meer officieel deel te nemen aan grote internationale competities. Dit betekende echter niet dat er geen sportwagens meer gebouwd werden. Fiat bleef op de hoogte van de technische vooruitgang inzake sport en racewagens. Bovendien hielp de firma enkele specialisten om Fiat-frames en Fiat-motoren te wijzigen en te veranderen in competitiemodellen. Fiat verzekerde zich tevens de medewerking van ingenieurs die een grote ondervinding hadden van autoracen. Er is bv. de hoofdingenieur Aurelio Lampredi, die tot in 1956 bij Ferrari werkte en nadien naar Fiat is overgegaan. Steeds weer vindt de Turijnse firma iets nieuws en iets beters. Om je daarvan te overtuigen moet je slechts de motorkap opendoen van een 1300/1500 of van een 1800 B/2300, of beter nog van de gloednieuwe Coupé 2300 S !

Tussen 1902 en 1957 ging Fiat in de grote autoracen vaak met de palm lopen :

— Ronde van Italië
— Susa-Mont Cenis
— Brescia-Cremona-Mantua-Brescia
— Wedren van de Mont Ventoux
— Targa Florio
— Keizerbeker
— Grote Prijs van Frankrijk
— Brookland
— Omloop van Fano
— Parma — Poggio di Bercetto
— Grote Prijs van Italië
— Grote Prijs van Europa
— Alpenbeker

DE GROTE RACERS VAN FIAT

Vincenzo Lancia (1881-1937).
Met Nazarro was Lancia een van de eerste racers van Fiat. Hij was een bekwaam racer en behaalde mooie overwinningen in Italië en in de Ver. Staten. Hij heeft dan zijn eigen firma gesticht.

Felice Nazarro (1881-1940).
Men had hem de bijnaam « autometronoom » gegeven, omdat hij zo feilloos stuurde en met zulk een regelmatig tempo reed.

Pietro Bordino (1890-1928).
Bordino, de Rode Duivel, behaalde de laatste overwinning van Fiat in de Grote Prijs van Monza in 1927. Het jaar nadien vond hij de dood te Alexandrië door de schuld van een hond.

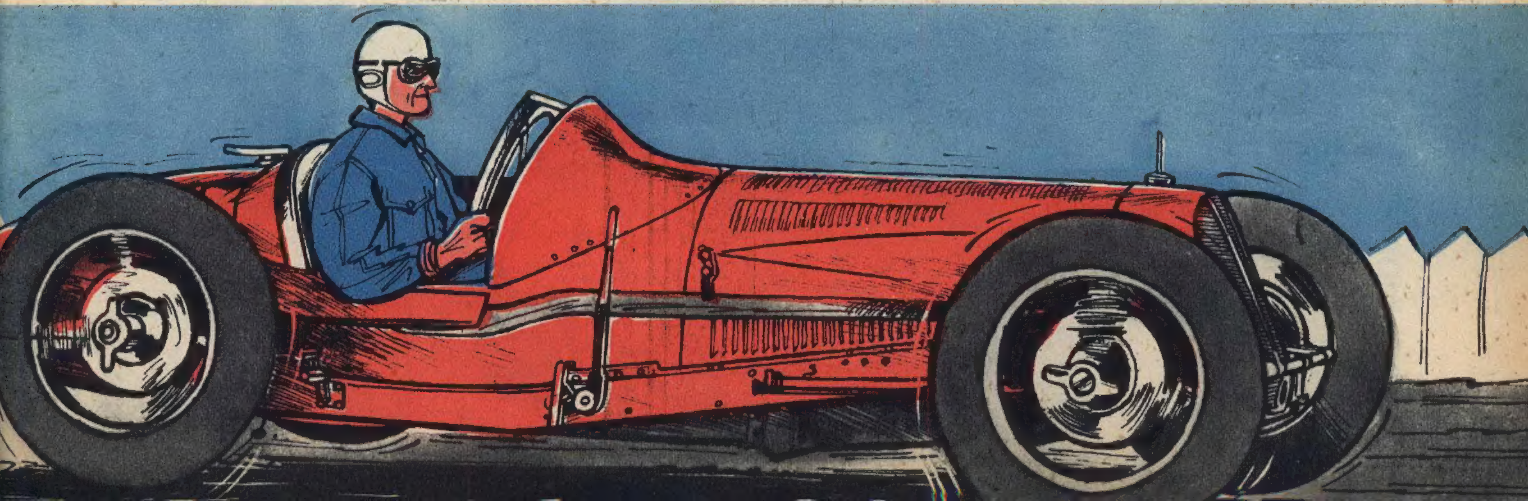
Alessandro Cagno.
Hij was racer en vliegenier en een uitstekend medewerker voor Fiat. De lijst van de overwinningen die hij behaalde is zeer lang.

Carlo Salamano.
Hij is thans 70 jaar en nog steeds bij Fiat. Hij is inrijder en staat de jonge racers met raad en daad ter zijde.

Dat is een prachtstukje, nietwaar ? Best geschikt voor mooie racen !

DE Fiat 2300 S heeft een prachtige motor met zes cylinders op een rij, die rechtstreeks is voortgesproten uit de motor van de berline 2300. De Coupé 2300 S is thans nog de enige wagen in zijn prijzencategorie en een van de snelste maar ook een van de duurste Gran Turismo-wagens.

De 2300 is DE wagen van ingenieur Aurelio Lampredi. Hij droomde waarschijnlijk van het zoemen van de 12 cylinders van een Ferrari... Hij heeft zijn GT-wagen gebouwd uitgaande van mechanische elementen die in serie worden vervaardigd. De wagen is gebouwd op het frame van de berline 2300 en heeft dus dezelfde wielbasis. Dit betekent dat de wagen zeer ruim is en een grote bagagekoffer heeft. De vering werd echter onder de loupe genomen en verbeterd. De doormeter van de schijfremmen werd vergroot, de motor werd verbeterd maar behield zijn robuustheid en ontwikkelde 150 PK (SAE). Hij wordt gevoed door twee dubbele carburatoren en niet drie dubbele zoals Abarth heeft gedaan met de motoren van de 2.200 en de 2.400 afgeleid van de Fiat 2100 en 2300. De versnellingsbak heeft vier versnellingen en is dezelfde als die van de berline 2300, maar de gangwissel staat op de vloer.

DAT WORDT EEN KAMPIOEN !

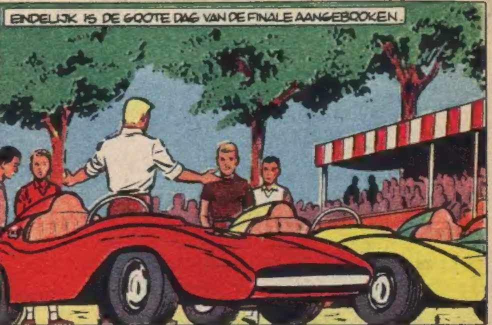
Een boeiend stripverhaal aangeboden door

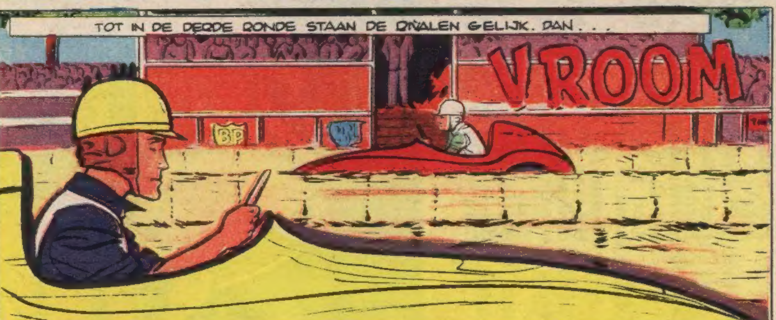

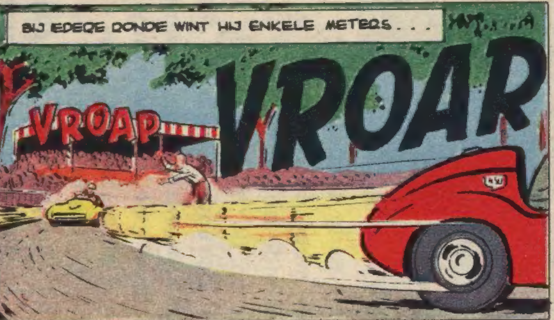

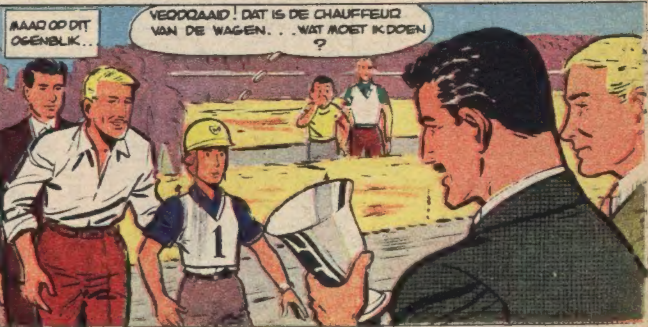

publi *art*

(Wordt voortgezet.)

Laat je inschrijven voor de wedrennen van de WEG DER BP JONGEREN wanneer die in je stad worden gehouden : DOORNIK, Grote Markt, van 25 tot 27 april — ANTWERPEN, Groenplaats van 28 april tot 1 mei — ROESELARE, Grote Markt, van 3 tot 6 mei.

Leopold Houthoofd geeft het niet op! Hij heeft zijn detectiveknobbel weer laten werken en hier volgt dan een nieuw, spannend verhaal door hem uitgekiend.

EEN HOLD-UP

DE juwelier Poorters en Co had het die middag bijzonder druk. De verkopers toonden prachtige juwelen aan de klanten, legden ze in mooie schrijnen en ontvingen belangrijke sommen die ze in de la lieten glijden.

Plotseling houdt er een zwarte Jaguar met piepende remmen voor de zaak stil. Snel als de bliksem wippen twee gemaskerde mannen uit de wagen en stormen de zaak binnen.

— Allemaal handen omhoog! beveelt een man met schorre stem.

Terwijl de ene alle juwelen uit de toonbank weggraait, houdt de andere de verkopers en de klanten in bedwang met zijn revolver.

Het duurt allemaal slechts enkele seconden en dan stappen de mannen achterwaarts naar de deur en stormen hals over kop naar hun wagen. Een verkoper haalt een revolver boven, schiet, de winkelruit vliegt aan scherven, maar ginds aan de auto stort een gemaskerde neer. De auto verdwijnt achter de hoek.

Voor de tweede maal stopt er die avond een wagen voor de juwelierszaak; het is de wagen van Rik Ringers die samen met Baardemakers komt kijken. Zodra de commissaris de getroffen bandiet, die men intussen binnengedragen heeft, bemerkt, roept hij uit:

— Verduiveld! Linke Jem! De schurk!

— Ken je hem, commissaris? informeert Rik.

— En of! Hij is een boezemvriend van Jaap Boffer.. Komaan, Rik, we rijden naar Boffer. Ik wed dat hij meer van die overval weet!

Wanneer Rik en Baardemakers aan het huis van Boffer aankloppen, doet een struise kerel voor hen open.

— Kom binnen, commissaris, ik verwachtte je.

— Zo! En waarom?

— Telkens wanneer er een misdaad wordt bedreven en er is een vriend van me bij betrokken, vliegt de politie hierheen.

— Ter zake, Jaap... Vertel me eens hoe jij vandaag je tijd benut hebt?

— Dus je verdenkt me? Ik heb vandaag mijn kelder gekalkt en heb geen stap buiten de deur gezet, want dit smerige werkje nam mijn hele dag in beslag. Ik ontving ook van niemand bezoek.

Rik neemt intussen Jaap op. Hij draagt een bruine trui op een groene fluwelen broek die netjes in de plooi zit.

— Commissaris, sla deze man in de boeien.

Riks stem klinkt hard en bevelend. Jaap Boffer steekt gelaten de armen vooruit...

Wat denken jullie daarvan, vrienden? Hoe heeft Jaap Boffer zich verraden?

OPLOSSING

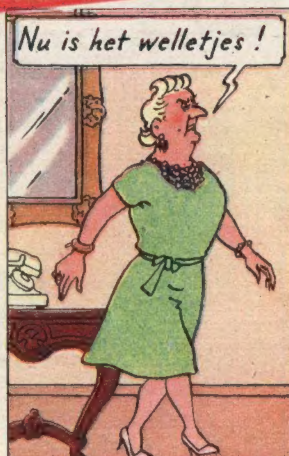
Jaap Boffer beweerde dat hij de hele dag geen voet buiten had gezet en ook geen bezoek ontvangen had. Hij kon dus niet weten dat er een overval gepleegd was en nog minder dat er een vriend van hem bij betrokken was.

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE JUWELEN VAN BIANCA CASTAFIORE

DOOR HERGÉ

De orkaan raast over Molensloot. Het aantal slachtoffers stijgt voortdurend...

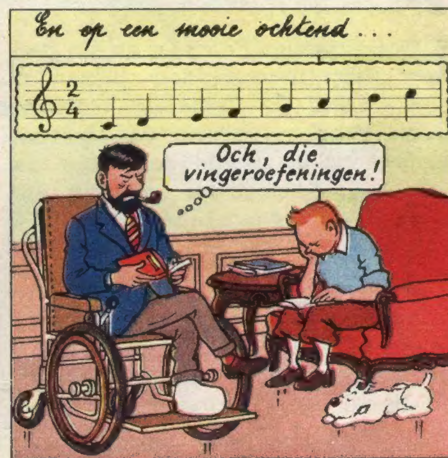

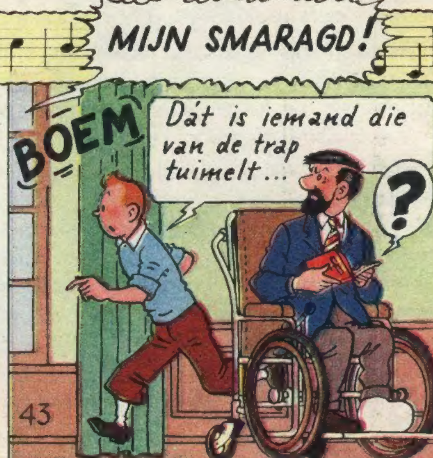

WORDT VOORTGEZET